

32. møde

Onsdag den 10. december 2008 kl. 9.00

Dagsorden

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 2: Forslag til finanslov for finansåret 2009. Af finansministeren (Lars Løkke Rasmussen). (Fremsættelse 07.10.2008. 1. behandling 09.10.2008. Betænkning 23.10.2008. 2. behandling 13.11.2008. Tillægsbetænkning 04.12.2008. I tillægsbetænkningen er der stillet 602 ændringsforslag. Uden for tillægsbetænkningen er der den 08.12.2008 af finansministeren stillet 37 ændringsforslag (nr. 603-639)).

Kl. 09:00

Formanden:
Mødet er åbnet.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 2: Forslag til finanslov for finansåret 2009. Af finansministeren (Lars Løkke Rasmussen). (Fremsættelse 07.10.2008. 1. behandling 09.10.2008. Betænkning 23.10.2008. 2. behandling 13.11.2008. Tillægsbetænkning 04.12.2008. I tillægsbetænkningen er der stillet 602 ændringsforslag. Uden for tillægsbetænkningen er der den 08.12.2008 af finansministeren stillet 37 ændringsforslag (nr. 603-639)).

Kl. 09:01

Formanden:
Jeg kan oplyse Folketinget, at finansministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende ændringsforslag tilbage: ændringsforslag nr. 151, 161, 162, 168-171, 176, 179, 197, 298, 299, 303, 304, 319, 321, 455-459, 461, 469-474, 476-478, 485-487, 490-493, 496, 501, 504-507, 510-512, 517-520, 526, 532-534 og 537-539.

Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag?

Der er ingen, der ønsker at optage dem, og dermed er ændringsforslagene bortfaldet.

Kl. 09:02

Samtykke til behandling

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at ændringsforslag nr. 603-639, der er stillet af finansministeren den 8. december 2008, kun med Tingets samtykke kan behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Kl. 09:02

Forhandling

Formanden:

Før vi går i gang, skal jeg henvise til det omdelte brev med retningslinjer for forhandlingen, herunder tidsforbrug, og jeg skal gøre opmærksom på, at både ændringsforslagene og forslaget kan kommenteres.

Vi går nu over til forhandlingen, og den første ordfører, der får ordet, er hr. Peter Christensen.

Kl. 09:03

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Verden befinder sig i den værste finansielle krise i mange år, men Danmark står stærkt, ikke fordi vi har været heldige, men fordi vi har arbejdet hårdt og opført os fornuftigt. Siden 1982 har vi konsekvent reformeret strukturerne i den danske økonomi. I 1982 fik vi fastkurspolitikken, noget tid senere fik vi opgøret med den automatiske dyrtidsregulering, og bagefter fik vi påbegyndt privat opsparing i arbejdsmarkedspensionerne.

De gode takter fortsatte under skiftende regeringer. Op gennem 1990'erne fik vi arbejdsmarkedsreformer med reformer af dagpengesystemet, vi fik lavere marginalsatter og meget andet godt. Alle disse mange strukturelle tiltag har rustet Danmark overordentlig godt. Det er meget muligt, at vi er på vej ind i den største krise siden 1930'erne, men i modsætning til de fleste af vores nabolande har vi ingen grund til panik.

Den økonomiske samarbejdsorganisation OECD har netop offentliggjort sin halvårige rapport, »Economic Outlook«. OECD forudser, at krisen vil øge arbejdsløsheden i de 30 OECD-lande med 8 millioner til 42 millioner ledige, og

selvfølgelig går Danmark ikke ram forbi. OECD regner med, at den danske arbejdsløshed vil stige fra 1,6 pct. til omkring 2,5-3 pct. i løbet af de næste år, måske får vi helt op til 3 pct.s arbejdsløshed. For alle arbejdsløse – og det vil jeg gerne understrege – er det en personlig tragedie, og det er en udvikling, vi må bekæmpe af al magt, men læg lige mærke til tallet igen – 3 pct. Der er ingen tvivl om, at mange lande ser misundeligt på Danmark, de ville ønske, de var i vores sko.

I Danmark er vi ikke på spanden, ligesom rigtig mange andre lande er i den nuværende situation. Med et overskud på betalingsbalancen og lav offentlig gæld er dansk økonomi i en god position. Vi er klar til at håndtere de udfordringer, som den finansielle uro og den vigende vækst i udlandet fører med sig, også selv om den nye økonomiske redegørelse viser, at overskuddet på de offentlige finanser forventes at falde. Overskuddet falder fra godt 75 mia. kr. sidste år til godt 52 mia. kr. i år og til tæt ved et rundt nul i 2009. I 2010 får vi et underskud på knap 23 mia. kr., og det er ærgerligt. Men det ændrer ikke ved, at vores strukturelle overskud er i orden. Det ligger på omkring 1 pct. af BNP i 2009 og 2010.

Det danske udgangspunkt er altså langt bedre end situationen i andre lande, herunder euro-landene. Derfor er vi ikke nødt til at handle i depression ligesom mange andre. Vi har lagt til side i god tid. Vi har vist rettidig omhu.

Men andre landes misundelse skal ikke få os til at hvile, tværtimod. Danmark kan ikke leve af andre landes misundelse. Vi kan kun leve af borgernes arbejde, og her er vi ved at blive klemt på flere fronter. OECD peger på, at den historisk lave arbejdsløshed har ført til markante lønstigninger, uden at produktiviteten er steget tilsvarende, og det har forværret Danmarks konkurrenceevne. Danmark sakker bagud sammenlignet med lande som Tyskland, Sverige, Storbritannien og USA, og OECD mener, at det er farligt at lempe finanspolitikken voldsomt i den nuværende situation.

Vi er altså havnet i den gamle diskussion om timing. Hvornår er økonomien tilpas trængt, til at staten skal skride ind, og hvordan undgår vi, at vi dermed skaber nye problemer, f.eks. problemer for vores konkurrenceevne? Hvis finanspolitikken bliver lempet på et tidspunkt, hvor arbejdsløsheden er meget lav, vil det nemlig føre til mere import. Det forværrer betalingsbalancen og giver et stort udbud af kroner på valutamarkedet, og det giver en tendens til, at kronens

værdi falder. Hvis det sker, så begynder kapitalen at flygte ud af Danmark. Dermed bliver Nationalbanken nødt til at hæve renterne for at holde på kapitalen, og så bliver alle ramt.

Jeg er helt med på, at vi skal gøre vores yderste for at undgå stærkt stigende arbejdsløshed, men hvis vi vælger de forkerte instrumenter og sætter ind på det forkerte tidspunkt, risikerer vi også at forringe den danske konkurrenceevne, og så får vi på sigt endnu større arbejdsløshedsproblemer. Vi skulle nemlig tilbage til de onde gamle dage i 1970'erne, hvor det ene indgreb efter det andet bare gjorde tingene værre og værre. Man kan gøre meget skidt i et anfald af misforstået godhed, og derfor skal vi tænke os rigtig godt om.

Kl. 09:08

I Danmark er vi så overordentlig godt stillede, da vores økonomi er grundlæggende stærk. OECD roser os, fordi vi har ført en fornuftig økonomisk politik, og netop derfor kommer vi ikke til at opleve massearbejdsløshed. OECD advarer os mod at gribe til panikløsninger. OECD-økonomen Jens Lundsgaard siger ligefrem: »Den finanslov, som er aftalt for 2009, passer meget fint«.

Vi gør nemlig allerede, hvad der skal til. I 2009 får danskerne yderligere skattnedsættelser på godt og vel 7,3 mia. kr., vi fortsætter suspensionen af SP'en – det vil bidrage med en stigning i de disponible indkomster på yderligere knap 5 mia. kr. – og samlet set understøtter det alt sammen husholdningernes forbrugsmuligheder. Dertil kommer et øget, men kontrolleret offentligt forbrug.

På Venstres vegne vil jeg gerne takke Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance for den aftale, vi har indgået om finansloven for 2009. Jeg vil særlig gerne fremhæve aftalen om at styrke sundhedsområdet yderligere: Vi sætter gang i milliardinvesteringer i nye og moderniserede sygehuse, og samtidig har vi afsat midler til, at den samlede sygehusstruktur skaber tryghed i befolkningen – også på øer og i udkantsområder med store afstande. Det gør vi bl.a. ved at etablere en lægehelikopterordning.

Lige siden 2001 har sundhedsområdet været særdeles højt prioriteret. Vi har tilført 19,4 mia. kr. fra 2001 til 2009 til sundhedsområdet generelt. Aktiviteten i sygehusvæsenet er samtidig øget markant, så flere og flere bliver behandlet på sygehuse. I 2007 blev der opereret 128.000 flere end i 2001. Ventetiderne blev i løbet af den

samme periode – før overenskomstkonflikten i 2008 – nedbragt med gennemsnitligt godt 5 uger, altså for nogle operationstyper med helt op til 50 pct. Fra og med 2009 udmønter vi midler til de nye sygehusinvesteringer med støtte fra Kvalitetsfonden, hvor der er afsat 25 mia. kr. Vi skal have en moderne og tidssvarende sygehusstruktur.

Efter forårets overenskomstkonflikt på sundhedsområdet har vi været nødt til at suspendere det udvidede frie sygehusvalg frem til den 1. juli 2009, hvorefter det automatisk genindføres. Med aftalen mellem regeringen og Danske Regioner om den fremtidige økonomi for 2009 har vi skabt mulighed for en forøgelse af aktiviteten på sygehusområdet på 3,5 pct. for 2009. Realt tilføjer vi regionerne godt 1,6 mia. kr. mere, bl.a. til meraktivitet og øgede medicinudgifter.

Også i kommunerne giver finanslovaftalen mulighed for forbedringer. Vi har bl.a. aftalt at indføre et loft over ældres egenbetaling for madservice på 3.000 kr., så de ældre sikres mere ensartede prisvilkår. Vi opretter en pulje målrettet renovering af toiletforholdene i daginstitutioner og folkeskoler for kommuner, der virkelig mener, at de ikke magter opgaven selv. Vi har også indgået en aftale om et strenget kommunalt beskæftigelsessystem. I dag bor den statslige og den kommunale indsats sammen i fælles jobcentre – der er to politiske systemer, to administrative sagsbehandlingssystemer, delt ledelse og forskellige it-systemer. Aftalen giver mulighed for at udnytte ressourcerne bedre, så ledige kommer hurtigere i job.

Aftalen om næste års finanslov afspejler også et løft af de fysiske rammer på de borgernære områder i kommunerne og investeringer i teknologi, der kan spare arbejdskraft og dermed skabe tid og plads til mere omsorg og bedre service. Og som opfølgning på globaliseringsaftalerne har vi udmøntet i alt 4,2 mia. kr. fra 2009 til 2012 til basismidler til universiteterne – fri forskning, innovation m.v. – og vi har omprioriteret 143 mio. kr. til initiativer, der bl.a. skal styrke overgangen til ungdomsuddannelserne og målrettede vejlederindsatsen.

Endelig har vi afsat 1 mia. kr. i perioden 2008-2012 til at øge trygheden og skabe sikkerhed. Det skal bl.a. ske ved en varig udvidelse af politistyrken med 300 betjente og ved at ansætte administrativt personale, der kan frigøre politibetjente til det operative arbejde.

Jeg og så gerne takke et bredt udvalg af partierne for samarbejdet omkring satspuljeaftalen.

Med satspuljeaftalen er der aftalt nye initiativer for i alt knap 0,9 mia. kr. i 2009 til forbedringer for svage og udsatte grupper. Midlerne er bl.a. afsat til en udvidet behandlingsret på det voksenalterpsykiatriske område, til en styrket boligindsats og til forbedringer af løn- og ansættelsesvilkår for handicaphjælpere.

Kl. 09:13

Alle de mange initiativer, såvel skattelettelser som øget offentligt forbrug, indebærer tilsammen en lempelse af finanspolitikken. Det kan medvirke til at dæmpe følgerne af den internationale krise for Danmark. Men vi kan ikke vide, om den økonomiske nedtur bliver kraftigere end ventet; det er muligt, at der senere i forløbet kan blive behov for en større finanspolitisk lempelse. Her er opskriften klar: Det bør i givet fald ske i form af en fornuftig skattereform. Jens Lundsgaard fra OECD sagde det tydeligt, og jeg citerer igen:

»Man må ikke glemme at gøre noget, der gælder strukturerne. Danmark har hårdt brug for en fornuftig skattereform, der gør det mere attraktivt at arbejde og gøre en ekstra indsats ...«.

Uanset hvad der sker i Danmark, vil Danmark altid have en altoverskyggende hovedprioritet i den økonomiske politik, nemlig at sikre, at så mange hænder og hjerner som muligt er i sving – både for at bekæmpe arbejdsløshed og for at mobilisere alle de menneskelige ressourcer, vi har, med henblik på at opnå vækst og dermed velstand og velfærd. Vi har brug for alle hænder og alle hjerner for at undgå den socialt invaliderende arbejdsløshed, og vi har brug for alle hænder og hjerner for at kunne finansiere et godt samfund også i fremtiden i takt med en aldrende befolkning. Her er det væsentligste instrument præcis det samme, uanset om vores mål er at bekæmpe arbejdsløshed her og nu eller vores mål er at skabe vækst på længere sigt. Hvis vi vil have virksomhederne til at ansætte flere, må vi gøre det lettere og billigere at ansætte flere, og her er den mest direkte vej at lette skatten på arbejdsindkomst.

Ved hjælp af en fornuftig skattereform i de kommende år vil vi kunne slå to fluer med et smæk: Vi vil både kunne sikre optimisme og virkelyst i en situation, hvor mange taler om krise, krise og atter krise, og samtidig vil vi kunne ændre skattestrukturerne på fornuftig vis.

Der bliver talt meget om krise, og vi risikerer, at al den krisesnak ender med at skabe stagnation, sortsyn og pessimisme. Det kan blive en selvforstærkende ond cirkel. Det, der er brug

for, er ny dynamik, et lyst syn og optimisme. Med afsæt i den aktuelle situation skal vi skabe ny fremdrift og ny vækst. Vi kan gøre det, og vi skal gøre det. En krise er blot en anledning til at forstærke indsatsen.

Desværre er Socialdemokraterne som sædvanlig bange for skattelettelse. Når det går godt med økonomien, siger Socialdemokraterne, at vi skal undgå skattelettelse, fordi borgerne dermed øger det private forbrug. Når det går skidt, siger Socialdemokraterne, at vi skal undgå skattelettelse, fordi borgerne bare sparer pengene op. Det er sjovt, som forklaringerne skifter. Socialdemokraterne vil alene satse på offentlig aktivitet. Så snæversynede er vi ikke i Venstre. Vi udelukker intet, der kan gavne dansk økonomi både her og nu og strukturelt. Vi ser fordomsfrit på de midler, vi har til rådighed. I modsætning til Socialdemokraterne siger vi ikke på forhånd nej. Vi siger: yes we can – ja, vi kan – for vi har bevist i de forgangne 7 år, at vi faktisk kan.

Kl. 09:17

Formanden:

Tak. Vi går nu over til de korte bemærkninger, og jeg kan oplyse, at jeg har noteret følgende: Hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Frank Aaen, hr. Rasmus Prehn, hr. Jesper Petersen, fru Mette Frederiksen, hr. Morten Østergaard, hr. Jens Peter Verner, fru Pia Olsen Dyhr, hr. Carsten Hansen og hr. Kim Mortensen. Det er 12, og der er præcis 45 minutter til korte bemærkninger. Hvis alle overholder tiderne præcist, kan alle, jeg har nævnt, egentlig komme igennem, og ellers er det jo ved en hurtig hovedregning 11. Det tager 4 minutter med to gange korte bemærkninger, så jeg appellerer til, at man overholder taletiden, så vi er i stand til at tilgodese alle dem, der har bedt om at få ordet. Hr. Carsten Hansen står på listen, ja, man må godt sige noget, ingen tvivl om det.

Så er der altså tre kvarter fra nu af, og den første, der får en kort bemærkning, er hr. Morten Bødskov.

Kl. 09:18

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Altså, det var jo en tale, som understregede, hvor det er, vi ikke har regeringen, nemlig at det er en regering, som ikke har fokus på de problemer, som der er i dansk økonomi, som der er med den stigende ledighed, og som der er med den vækst, der styrtdykker i dansk økonomi og i vores samfund som sådan. Her går

alt godt, problemerne er kommet udefra, regeringen gør alt det rigtige, og oppositionen taler krisen op. Det var sådan set definitionen af ordførerens tale.

Så forstår jeg bare ikke, hvordan man kan overse – det kan godt være, det er, fordi man i Venstre har været i et internt opgør om menneskerettigheder, at man har haft svært ved at fokusere på det – den nederste del af forsiden af Berlingske Tidende i dag, hvor der står: Firmaer er klar til massefyringer. Skal vi tolke ordførerens tale sådan, at man ikke mener, at der skal ske noget, at det hele går som forudsagt og man sådan set er klar til at acceptere, at ledigheden mere end fordobles næste år, at man er klar til at acceptere op mod 100.000, nogle siger 125.000, arbejdsløse næste år, at der ikke er nogen grund til at gøre noget, fordi det hele går som planlagt og regeringen gør alt det rigtige?

Kl. 09:19

Formanden: Ordføreren.

Kl. 09:19

Peter Christensen (V):

Jeg sætter stor pris på forberedelse, og jeg sætter stor pris på, at man tænker nogle tanker om, hvad det er, man kunne tænke sig at debattere inden sådan en debat, og det er jo helt øjensynlig også det, som den socialdemokratiske ordfører har gjort, og så glemte han fuldstændig at lytte til min ordførertale. Jeg gav sådan set ikke Socialdemokratiet skylden for al snakken om krise, men jeg kan da høre, at Socialdemokratiet følte sig meget ramt af min tale. Jeg konstaterede såmænd bare, at der er meget snak, også i medierne, om den her økonomiske krise, vi er i, og vi skal selvfølgelig passe på, at det ikke sætter sig i et pessimistisk sortsyn, som skaber en negativ økonomisk spiral.

Men hovedsagen i min tale var netop, at vi med den finanslovaftale, vi er ved at forhandle nu, sætter en masse aktiviteter i gang både med offentligt forbrug og med skattelettelse. Det kan godt være, at det viser sig, at det ikke er nok, men så må vi se på det, når vi er i situationen. Nu skal den her finanslov jo altså lige have lov til at virke, det er jo først fra den 1. januar, at de penge, vi taler om nu, kommer ud og skaber aktivitet. Og så har vi valgt at sige, at vi så kigger på, hvordan situationen udvikler sig.

Kl. 09:20

Formanden:

Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 09:20

Morten Bødskov (S):

Altså, det var et meget langt svar på et meget, meget simpelt spørgsmål: Skal vi tolke ordføreren tale sådan, at både Venstre og regeringen er klar til at acceptere, at vi næste år kan få op mod 125.000 arbejdsløse i Danmark – ja eller nej? Det må der kunne svares på.

Sådan må det nødvendigvis kunne tolkes, ikke mindst når man hører talen og læser regeringens egne publikationer, for der siger man jo, at det er torskedumt og nærmest vil kaste økonomien ud i at gå rabundus, hvis man gør noget, der ligger ud over det, regeringen gør. Jeg tror, at ordføreren selv citerede fra den økonomiske redegørelse, hvor det står meget klart.

Så altså, kan vi få et klart svar på et meget klart spørgsmål: Er det, ordføreren siger i dag, en accept af, at vi risikerer at få op mod 125.000 arbejdsløse i Danmark næste år?

Kl. 09:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:21

Peter Christensen (V):

Altså, vi har nu fået en ny Økonomisk Redegørelse, som også forholder sig til virkeligheden uden for vinduerne, nemlig at vi står over for en meget lav vækst, og det giver sig også udslag i, at virksomhederne afskediger. Vurderingen i Økonomisk Redegørelse er jo, at vi vil få en stigning i ledigheden op til 70.000 i 2009, og i 2010 vil den kunne stige op til 99.000. Det er deres bud, og det er jo selvfølgelig, fordi Danmark ikke går ram forbi i den situation, vi er i.

Så bliver jeg spurgt, om jeg vil acceptere det. Jeg vil meget gerne give min politiske stemme til, at vi gør fornuftige ting, som kan være med til at sikre vækst og fremgang i Danmark, men det er jo også her, vi skal tænke os rigtig godt om. Socialdemokratiet har før, hvis vi kigger historisk på det, været i spidsen, og de virkemidler, man kastede ind i økonomien, var netop det modsatte af at tænke sig godt om. Det er ingen sag at spytte en masse offentlige kroner ud i økonomien, men hvis det ikke forbedrer noget strukturelt, risikerer vi, at inflationen stiger og vi får en meget negativ økonomisk spiral, der gør, at renten stiger og vi ender med endnu mere arbejdsløshed.

Kl. 09:22

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 09:22

Ole Sohn (SF):

Nu har Venstres ordfører altid en standardformulering med i sin ordførertale, hvor man går tilbage til de onde 1970'ere, hvor alt gik af lave. Nu har man udvidet det historiske perspektiv og taget 1930'erne med.

Jeg synes ikke, at jeg i ordførertalen fik svar på den erkendelse, som har regeringen har gjort om, at deres 2015-plan er skredet, underforstået, at de skattelettelser, som regeringen og Dansk Folkeparti har givet, er ufinansierede, og at regeringen ikke har løftet opgaven med at sikre udvidelse af arbejdsstyrken, og nu står vi over for en erkendelse fra regeringens side af, at arbejdsløsheden vokser til over 100.000. Så siger ordføreren: Nu må vi se tiden an.

Jamen er det ikke at udvise rettidig omhu at gribe ind allerede nu? Vi ved, at arbejdsløsheden i bygningsserhvervet er eksploderet og vil eksplodere her i de kommende måneder. Hvorfor så ikke sætte ind med en energirigtig renovering af hele den offentlige bygningsmasse, så man udviser rettidig omhu og undgår, at folk bliver arbejdsløse?

Kl. 09:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:24

Peter Christensen (V):

I mit foregående svar talte jeg om at gøre det fornuftige i forhold til at sikre vækst. Jeg kan forsikre tilhørerne om, at det fornuftige ikke er at følge SF's forslag til, hvordan man skal styre dansk økonomi. Når vi står og ser på, hvilke ændringsforslag SF faktisk har stillet til finanslovsforslaget, som vi forhandler lige nu, kan vi se, at man vil fjerne 9 mia. kr. i købekraft fra de danske forbrugere. SF's svar på den krise, vi står i lige nu, er at lade der være 9 mia. kr. mindre mellem hænderne på de danske forbrugere.

Jeg synes, at SF, når debatten her er slut – det er måske for sent i forhold til butikernes åbningstider, men så i morgen – skal gå ud og se på, hvad det er for en julehandel, der foregår lige nu. Der er valgfrit på alle hylder. Man kan gå ind i en hvilken som helst butik og spørge, om det vil være gavnligt for dansk økonomi at trække 9 mia. kr. i skattelettelser tilbage for 2009. Så håber jeg, at SF vil lytte ordentligt til de svar, de får. Og igen: Det er valgfrit, hvilke butikker man vælger.

Formanden:

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 09:25

Ole Sohn (SF):

Det står ordføreren frit for at stille spørgsmål til SF, når SF har ordførerhvervet.

Kl. 09:25

Jeg kunne da godt tænke mig at få svaret på, hvorfor Venstres ordfører ikke vil anerkende det, som regeringen har erkendt: at 2015-planen er skredet, at de skattelettelser, regeringen har givet, er ufinansierede.

Hvem skal betale ufinansierede skattelettelser? Ja, det skal vores børn og børnebørn. Er det ansvarligt? Nej, det er da hamrende uansvarligt. Hvad er svaret fra Venstre på spørgsmålet om, hvad regeringen og Venstre vil gøre med den voksende arbejdsløshed, som vi ved kommer, og som er kendt i regeringens økonomiske redegørelse? Ja, nu må vi se tiden an. Jamen vi ved, at arbejdsløsheden eksploderer til næste år. Hvad er så regeringens svar?

Så spørger jeg en gang til: Var det ikke en idé for at undgå at få et bygningserhverv, som går fuldstændig i stå, at forberede igangsættelsen af renovering af den offentlige bygningsmasse på en energirigtig måde, så man slår to fluer med et smæk?

Kl. 09:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:26

Peter Christensen (V):

Først 2015-planen: Behovet for at skabe balance i 2015 har ændret sig, i den forstand at i stedet for at vi skal øge den strukturelle beskæftigelse med 20.000 personer, skal vi øge antallet til 25.000 personer, hvoraf vi har fundet de 4.000. Så vi har en udfordring frem til 2015, som hedder, at vi skal skaffe 21.000 personer. Det er en fælles udfordring, som jeg håber at Folketingets partier vil hjælpe regeringen med at nå frem til. Vi har også nogle gode muligheder for at kunne nå det. Jeg mener, at vi kan nå meget, meget langt med en fornuftig skattereform, og vi har også Arbejdsmarkedskommissionen, som kommer med sin endelige anbefaling til sommer, som vi forhåbentlig også kan bruge til at nå et stykke vej.

Jeg er stadig enormt bekymret, og det var sådan set ikke et spørgsmål, jeg stillede SF, det var en anbefaling om at gå ud at tale med mennesker i virkeligheden for at høre, om det virkelig

er løsningen at trække for 9 mia. kr. skattelettelser ud af danskerne og give dem en skattestigning. At folkesocialisterne ikke er nået videre i deres viden om, hvordan man for alvor kan skade økonomien, synes jeg er skræmmende.

Kl. 09:27

Formanden:

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:27

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne fortsætte i 2015-sporet, det vil sige, hvad angår den mere langsigtede økonomiske politik. Der var en overskrift i Børsen i går, som jeg tænker på om ordføreren har set, om, hvordan regeringens økonomiske 2015-plan smuldrer.

Mit spørgsmål er indledningsvis: Tror ordføreren selv på, at 2015-planen er realistisk? Er det fortsat det, som Venstre læner sig op ad, altså at indfri den økonomiske 2015-plan?

Kl. 09:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:27

Peter Christensen (V):

Afgjort! Jeg synes, at det er meget vigtigt, at vi netop har den slags mellemfristede fremskrivninger, som vi styrer efter, og at vi ikke gennem tiderne har ladet os lede i fordærv af bl.a. SF og Socialdemokraterne.

Jeg kan jo huske de tidligere debatter, vi havde om finansloven, som simpelt hen kun handlede om, at de overskud, som vi havde, skulle pumpes ud til alle mulige ting. Hvor er jeg glad for, at dansk økonomi siden 2001 har været ledet til at et politisk flertal, som er mere fornuftigt, og som ikke bare har brugt hver en krone, der var i overskud, men nemlig har brugt pengene til at betale af på gælden. Det er derfor, vi står rimelig fornuftigt i forhold til den nuværende situation.

I forhold til 2015-planen vil jeg sige, at den klart kan indfries. Altså, vi har et mål, som hedder 21.000 personer, der skal findes ved reformer. Det tror jeg på. Jeg tror, at skattereformen vil være et fornuftigt bidrag hertil, og jeg mener sådan set også, at det skal siges i forhold til 2015-planen, at den bygger på et relativt konservativt skøn også for olieprisen, så det kan godt være, at udfordringen bliver mindre og de 21.000 personer egentlig viser sig at være et for højt tal. Men det vil kun være dejligt, hvis reformkravet i sig selv bliver mindre.

Kl. 09:29

Formanden:

Der er ingen tvivl om, at medlemmerne har lyst til at sige rigtig mange ting. Vi forsøger at begrænse det til at være inden for taletidens regler. Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 09:29

Morten Helveg Petersen (RV):

Af samme grund gjorde jeg mit spørgsmål meget kort, så ordføreren kunne få lov at folde sig lidt ud. Det gjorde han så også, bare ikke så meget i forhold til hvad der havde med spørgsmålet gøre.

Jeg må forstå ordføreren på den led, at ordføreren er endnu mere overbevist om, at 2015-planen stadig væk fungerer, end finansministeren er. Altså, finansministeren erkendte jo i går, at planen vistnok sådan omtrent er opfyldt, eller et eller andet i den retning. Og ordføreren står og svinger om sig med, at det når vi sagtens.

Hvad er det, der begrunder ordførerens optimisme? Der er da ikke noget i de forgangne år, der på nogen måde tilsiger, at regeringen har været i stand til at skaffe det fornødne antal mennesker ud på arbejdsmarkedet, således at man er i stand til at nå sine egne målsætninger for den økonomiske politik frem mod 2015. Der mangler 60.000 mennesker, og det er et hul på 14 mia. kr. i statskassen i 2015, hvis ikke man reformerer i tide. Hvordan i alverden vil Venstre nå de tal?

Kl. 09:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:30

Peter Christensen (V):

Altså, først vil jeg lige anholde, at finansministeren skulle have sagt nogen steder, at finansministeren ikke tror på, at vi kan nå 2015-målene. Tværtimod er det, finansministeren og regeringen siger, at kravet til at øge den strukturelle beskæftigelse er steget fra 20.000 til 25.000. Altså, det er en realistisk ramme, vi opererer inden for, og vi tror på, at vi kan nå det. Vi gør det sådan set også på mange strækninger sammen med Det Radikale Venstre – vi har da lavet en jobplan sammen, og jeg har da også en forestilling om, at en eventuel skattereform og yderligere reformer på arbejdsmarkedet kan ske i samarbejde med Det Radikale Venstre. Men det kræver jo, at de partier, der går ind til den udfordring, også tror på, at den kan løses.

Jeg synes også, at hvis man kigger lidt bagud, kan man se, at det, vi har nået med reformer, jo viser, at det er en realistisk udfordring.

Kl. 09:31

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 09:31

Frank Aaen (EL):

Tak. Aftalen om den her finanslov købte regeringen af Dansk Folkeparti for en menneskeskabne. En tuneser blev byttet helt direkte for den aftale, der ligger på bordet og forhandles i dag. Siden handelen blev indgået har krisen jo virkelig udfoldet sig, og alle og enhver kan se, at arbejdsløsheden stiger dramatisk, uden at der er ændret et komma i den aftale, der er indgået, og uden at der er kommet nogen ændringsforslag, der skal tage højde for krisen.

Mit spørgsmål er: Er det, fordi man ikke mener, at situationen har forandret sig, eller er det, fordi Venstre ikke har flere menneskeskabner at handle med?

Kl. 09:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:32

Peter Christensen (V):

Vi synes, at det er mærkeligt, at der bliver ved med at være så mange spørgsmål om, hvorvidt vi i Venstre vil anerkende, at ledigheden ser ud til at stige i 2009. Det har vi sagt så mange steder, og det fremgår også meget tydeligt af Økonomisk Redegørelse. Det er sådan set, åbenlyst, synes jeg, at Danmark selvfølgelig ikke går ram forbi, i forbindelse med at der er økonomisk turbulens og krise i hele verden. Vi står bare meget bedre rustet end mange af de andre lande, og heldigvis for det.

Så blev der spurgt, hvorfor der ikke er sket en ændring i forhold til udgifterne i finansloven. Det er der heldigvis ikke behov for, fordi vi styrer inden for 2015-planen. Havde vi fulgt venstrefløjens anbefaling om, hvordan man skulle føre en økonomisk politik, skulle vi have brugt samtlige af de 80 mia. kr., da vi havde et overskud af den størrelsesorden, og det ville så betyde, at man skulle til at fyre offentligt ansatte i dag, fordi vi nu er på vej mod et rundt nul.

Heldigvis fører vi netop ikke økonomisk politik på den måde, men søger for at have nogle pejlemærker, der gør, at vi ikke skal justere størrelsen af den offentlige sektor efter det enkelte års overskud eller underskud.

Kl. 09:33

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 09:33

Frank Aaen (EL):

Jeg kan forstå, at det altså ikke var, fordi Venstre ikke var parat til at indgå en ny handel med en menneskeskæbne, men det er, fordi man ikke mener, der er brug for at tage hånd om dem, der kommer i klemme i krisen. Altså, uanset hvor mange pæne ord, Venstres ordfører kan komme med, er det altså ikke anderledes, end at da finansloven og aftalen om finansloven blev indgået, lå der nogle skøn, som i dag er dramatisk forandret. Ude på enhver arbejdsplads i det her land taler om man om frygten for arbejdsløshed, ude på hver eneste arbejdsplads diskuterer man krisen på det finansielle marked, og hvad det har af konsekvens for dem. I går så vi lige pludselig, at ud over de 3.000 mia. kr., der er bevilget i garanti til de finansielle institutter, skulle bankerne have yderligere 100 mia. kr. af skatteyderens penge.

Hvordan kan det være, at de dramatiske ting, de mest dramatiske ting, vi har set i mange årtier, ikke har en eneste konsekvens i forhold til finansloven andet end, at man har ændret nogle tal og nogle skøn, men ikke nogen initiativer?

Kl. 09:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:34

Peter Christensen (V):

Spørgsmålet var meget selvmodsigende, for på den ene side bliver vi angrebet for, at vi ikke handler og forholder os til den økonomiske situation, vi er i, og på den anden side bliver vi kritiseret for, at vi arbejder med en hjælpepakke til bankerne. Det er jo netop at forholde sig til, at vi står i en situation, hvor bankerne har meget svært ved at få rejst ny ansvarlig kapital, og at det er ved at sætte sig i, at de nedrosler udlånene, som gør, at virksomhederne ikke kan ekspandere, at vi som borgere ikke kan låne til en ny bil eller et nyt tag, hvis det er det, man har behov for. Det er ved at sætte sig i vores realøkonomi, og det er et problem, og derfor arbejder regeringen også på højtryk for at finde en fornuftig og gennemtænkt model for, hvordan vi kan hjælpe hele banksektoren, sådan at vi kan få de positive hjul i gang og vi kan få vækst tilbage i dansk økonomi.

Kl. 09:35

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 09:35

Carsten Hansen (S):

Tak. Jeg står her med et tilfældigt udpluk af dagens aviser, og en overskrift i Berlingske Tidende lyder »Firmaer klar til massefyringer«. De Konservatives ordfører, fru Henriette Kjær, afviser, at det er nødvendigt, der skal bare en skatte-reform til. I Politiken står der, at de ufaglærte vil blive fyret i stort tal, at tallet bliver 6 pct. for chauffører, murerarbejdsmænd, fabriksarbejdere osv., så lønchecken bliver altså udskiftet med understøttelse.

I den anledning skal jeg høre, om Venstre mener det samme som regeringen. Finansministeren mener jo, at det er uansvarligt at gøre noget ved den stigende ledighed, og i den anledning skal jeg spørge Venstres finansordfører, hr. Peter Christensen, om det ikke er en uansvarlig melding. Ledigheden er nemlig det sidste led, efter at der er sket omfordelinger, og man har været på uddannelse. Nu begynder der at ske fyringer, det er det sidste led i kæden, og mener Venstre det samme som finansministeren, altså at det er uansvarligt at gøre noget ved den stigende ledighed, som finansministeren skriver?

Kl. 09:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:36

Peter Christensen (V):

Jeg tager udviklingen i ledigheden meget alvorligt, netop fordi der i den stigning, vi kunne læse om i Økonomisk Redegørelse, gemmer sig et menneske bag hver eneste person, der bliver nævnt. Bag hver person, der bliver anbragt i ledighedskøen, gemmer der sig jo en familie, som ender i en meget kedelig situation, og derfor skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at holde tallet så lavt som overhovedet muligt.

Men vi skal gøre nogle ting, som er begavede, og det nytter ikke noget, at vi gør noget ugenomtænkt, som medfører, at rentespændet ikke bliver mindre i forhold til euroen, og at vi ender i en situation, hvor vores konkurrenceevne bliver dårligere, så vi ender med at få endnu mere arbejdsløshed på et senere tidspunkt. Det er en ubegavet måde at hjælpe dansk økonomi på, og i sidste ende er det jo også at gøre de mennesker, vi står og taler om nu, en bjørnetjeneste. Jeg tror stadig på, at det er med strukturelle forbedrin-

ger, herunder en skattereform, vi bedst kan gavne dansk økonomi.

Kl. 09:40

Formanden:

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 09:37

Formanden:

Ja, og så er det hr. Rasmus Prehn, kort bemærkning.

Kl. 09:40

Carsten Hansen (S):

Det er jo yderst interessant at høre, at det er meget begåvet ikke at gøre noget. Jeg har altid betragtet det som en form for apati og ment, at det var noget, som var mennesker uden initiativ og virkelysts instrument, men jeg må forstå det meget lange og indviklede og lidt tekniske svar om rentespændet sådan, at hr. Peter Christensen mener det samme som finansministeren, nemlig at det er uansvarligt at gøre noget ved den stigende ledighed.

Kl. 09:37

Rasmus Prehn (S):

Vi vil have lov til at vurdere, hvordan udviklingen går, siger ordføreren. Men sagen er jo den, at massefyringerne er i gang. Vi kunne i dagspressen i dag se, at folk bliver afskediget. Jeg ved ikke, om ordføreren selv har oplevet det, men jeg er sikker på, at det tager toppen af julestemningen ude i de danske familier, at mor og far skal sidde med en fyreseddel eller ubetalte regninger, når de i stedet burde have siddet i stearinlysets skær og klippet julepynt. Det er altså noget, der presser folk følelsesmæssigt i forhold til at få tingene til at hænge sammen.

Den 5. november havde jeg statsministeren i salen, og det var på baggrund af, at Venstre ønskede at halvere dagpengeperioden. Jeg spurgte, om det stadig var statsministerens og regeringens politik, og nu vil jeg høre, om Venstres svar på massefyringerne i firmaerne, hvor mange ufaglærte nu skal fyres, er, at der skal skabes øget utryghed på arbejdsmarkedet ved at halvere dagpengeperioden. Er det eneste svar, som Venstre og regeringen har på alle disse mange fyringer, at vi ikke skal gøre noget i forhold til økonomien, vi skal sidde på hænderne, og så skal vi i øvrigt halvere dagpengeperioden? Er svaret øget utryghed for de ledige?

Kl. 09:38

Der vil jeg høre ordføreren, om ikke ordføreren kan give mig ret i, at det, der virker allerbedst i forhold til at sætte gang i beskæftigelsen igen, altså er offentlige investeringer. Det har AErådet berettet om, men også den nylig udnævnte nobelprisvinder i økonomi Paul Krugman har jo sagt, at offentlige investeringer virker langt bedre på beskæftigelsen end f.eks. skattelettelser. Vil det så ikke være det mest gavende? Vil det så ikke være det mest kloge at gøre det? Vil det ikke være den bedste måde at hjælpe de danskere, der sidder derude nu og frygter arbejdsløsheden, på?

Kl. 09:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:41

Peter Christensen (V):

Jeg synes altså, det er vigtigt at understrege, at den finanslov, vi er i færd med at vedtage nu, er en finanslov, som bidrager til mere aktivitet i samfundet. Vi lempet finanspolitikken med 15 mia. kr., med 8 mia. kr. ved at sænke skatten og med 7 mia. kr. på grund af højere offentlige udgifter. Det er 15 mia. kr., og selv om det tal har været kendt i nogen tid og derfor ikke pludselig indgår som en væsentlig del, ændrer det jo ikke ved, at der skabes for 15 mia. kr. mere aktivitet i det danske samfund. Pengene har bare ikke fået lov til at virke endnu, fordi det gælder fra den 1. januar 2009, men det vil også give en effekt i dansk økonomi.

Derudover har vi jo ikke afvist, at vi også vil gøre mere end det. Men vi vil have lov til at vurdere, hvordan situationen er i forhold til vores arbejdsmarked og i forhold til vores økonomi.

Peter Christensen (V):

Jeg vil da sige til hr. Rasmus Prehn, at det måske kunne være en overvejelse værd at tage ud og deltage i julefrokosten og, når sildemaden så er blevet spist og man har skålet i en snaps dertil, så lige fortælle de mennesker, man sidder og fester sammen med, at de kan rive deres skattekort i stykker, fordi man vil tilbagerulle skattelettelser for 5 mia. kr. Så tror jeg da, at man skal mærke efter, om det øger julestemningen og glæden det lokale, man sidder i. For det er jo netop det socialdemokratiske svar på den situation, vi står i: Man vil tage købekraft fra danskerne, sådan at der er endnu færre penge at bruge på at sætte gang i hjulene.

Så jeg mener virkelig, at det er den absolut dårligst tænkelige medicin at give til dansk økonomi nu, og jeg synes, at det er decideret uansvarligt af Socialdemokraterne.

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn, kort bemærkning.

Kl. 09:41

hovedet. Jeg nævner det blot, for at man lige skal sætte tingene i relief.

Rasmus Prehn (S):

Ja, nu hvor vi taler om julen: Julen handler jo netop om at kere sig om sin næste eller, som vi siger i Socialdemokratiet, at tænke på andre end sig selv. Og det er jo det, det handler om, når man skal føre en økonomisk politik: Man skal føre en politik, der også sikrer, at folk kommer i beskæftigelse. Der viser det sig bare, at beskæftigelseseffekten er langt højere, når vi bruger offentlige investeringer frem for skattelettelser. Så jeg tror, at mange danskere vil sige: Lad os da gøre det; vi har ikke lyst til at se, at vores familiemedlemmer eller vores venner bliver afskedit.

Kl. 09:42

Vi står over for en stigende ledighed, men det er ikke af en størrelse, som er en katastrofe, i forhold til hvad vi har set tidligere, men det er noget, vi skal adressere på en begavet måde.

Kl. 09:44

Det næste er jo, at vi ved, at der f.eks. ude i kommunerne er en masse forskellige ting, man gerne vil gå i gang med – man vil gerne renovere skoler, man vil gerne bygge nye børnehaver, eller man vil gerne lave energirigtige renoveringer. Vi kan f.eks. her i Børsen se, at regeringen blokerer for en gratis CO₂-gevinst i kommunerne, fordi der er en alt for stram anlægsramme.

Var det ikke klogere at få løst hele den her udfordring samtidig med at sætte gang i beskæftigelsen frem for bare at lade det hele gå op i et tomt forbrug, som måske i virkeligheden bare bliver sparet op i stedet for, fordi danskerne er så nervøse for deres økonomi?

Kl. 09:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:43

Peter Christensen (V):

Jamen det samlede offentlige investeringsniveau i 2009 vil være højere, end det er i 2008. Det er derfor, jeg også siger, at det jo ikke er sådan, at vi ingenting gør. Den her finanslov bidrager til mere aktivitet.

Jeg vil så også sige, at enhver ekstra ledig skal man undgå, hvis man kan, men man er også nødt til at sætte tingene i relief. Selv med de prognoser, der er i Økonomisk Redegørelse, når vi slet ikke i nærheden af det niveau for ledighed, der var i Danmark, da vi kom til magten i 2001. Vi når slet ikke op i nærheden af det antal ledige, der var, da Poul Nyrup Rasmussen og Socialdemokratiet havde ansvaret. Og man vil kunne finde mange debatter her fra salen, hvor man slet ikke omtaler det som noget problem over-

Formanden:

Så er det hr. Jesper Petersen, kort bemærkning.

Kl. 09:44

Jesper Petersen (SF):

Hr. Peter Christensens taler i Folketingssalen ved de her lejligheder har sådan en tone over sig, som om alt går godt. Det var lidt sværere at køre den fuldstændig ud denne gang, melodien lyder lidt mere falsk, når vi står midt i en krise, som vi gør nu. Men hr. Peter Christensen forsøgte alligevel at berolige folk med, at det går meget værre andre steder. Man må bare spørge hr. Peter Christensen og Venstre, hvad alle de mennesker, som vi nu kan læse om i aviserne hver dag bliver arbejdsløse, dem, der skal fyres det næste halve år, kan bruge til, at hr. Peter Christensen synes, det går meget værre andre steder. Vi har et kæmpe efterslæb i Danmark med manglende investeringer i vores skoler, sygehuse, idrætshaller, i energirenovering af offentligt byggeri, og alligevel vil regeringen pumpe flere penge ud til skattelettelser, som den ikke aner om virker.

Er det ikke meget mere ansvarligt at vise rettidig omhu, meget mere ansvarligt at foretage de investeringer, der både løser et økonomisk problem, et beskæftigelsesproblem og det investeringsefterslæb, som regeringen har oparbejdet i sin regeringstid – langt mere ansvarligt?

Kl. 09:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:45

Peter Christensen (V):

Jeg sagde også i min ordførertale, at Danmark sådan set ikke kunne bruge til noget, at andre lande var misundelige på de rammer, vi har for dansk økonomi. Derfor skal vi bestemt ikke sidde på hænderne, og det gør vi heller ikke. Hvad angår anlægsinvesteringer, vil vi også i 2009 have et historisk højt niveau. Vi har aftalt med kommunerne, at beløbet til de borgernære investeringer skal øges fra 5 mia. kr. til mindst 6 mia. kr. i 2009. Det er et historisk højt niveau, som selvfølgelig også vil sætte sig spor i beskæftigelsen i de byggerier, vi snakker om her.

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 09:46

som opererer med 22 mia. kr., som skal bruges i perioden 2009-2018, og det er klart, at man også kan fremrykke dele af den, hvis det viser sig nødvendigt.

Jesper Petersen (SF):

Der bliver pralet meget med, at der skal investeres mere. Fordi der bliver brugt flere penge i absolutte tal næste år, så skal regeringen have en hel masse ros. Men som andel af BNP er Kvalitetsfonden et stort bluffnummer.

Kl. 09:46

Kl. 09:48

Jeg synes, at når man står med et stort problem foran sig, en økonomisk udfordring, et investeringsefterslæb, bør man da bruge det redskab, som man ved virker, og ikke det, som måske virker. At foretage offentlige investeringer vil da for alvor betrygge de ledige, som oplever, at deres arbejdsgivere i byggeriet har tomme ordrebøger, og at de skal fyres inden for den kommende tid. Det er jo ikke bare mig eller Socialdemokraterne og SF, som siger, at der er brug for at foretage de her investeringer. Spørg bare nobelpristageren Paul Krugman, der var i Danmark for nylig, og som lige præcis sagde: Tro ikke på, at ufinansierede skattelettelser løser problemet. Det, I har brug for, er investeringer.

Det tror jeg han har ret i. Lad os dog bruge de redskaber, som virker, og som løser de økonomiske problemer, beskæftigelsesudfordringen, og løser det kæmpe investeringsefterslæb, som har gjort, at vi i dag har en ringere offentlig sektor, et ringere velfærdssamfund, end vi kunne have haft.

Kl. 09:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:47

Peter Christensen (V):

Jeg er meget uenig i SF's anskuelser af, hvordan man hjælper danskerne lige nu. SF vil fjerne 9 mia. kr. fra danskernes lommer i 2009, og det skulle så hjælpe på det hele. Det vil jo gøre ondt værre i en situation, hvor danskerne er bekymrede, at sige: I øvrigt skal I have 9 mia. kr. mindre at bruge, som kunne give jer en privatøkonomisk tryghed. Det er en helt forkert vej at gå.

Skattelettelser kan være en god løsning på den situation, vi er i, især hvis de bevirker nogle strukturelle forbedringer, der f.eks. øger lysten til at gøre en ekstra indsats. Det kan sætte sig i en positiv økonomisk spiral, som Danmark har brug for.

Med hensyn til kommunale anlægsinvesteringer har vi et højt niveau lagt ind i finansloven for 2009. Vi har omvendt også en kvalitetsfond,

Formanden:

Fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 09:48

Mette Frederiksen (S):

Det er en bemærkelsesværdig tale, vi hører fra Venstres ordfører, hvor det jo i lange passager går igen, at dansk økonomi har det godt, og at der stort set ikke er nogen som helst problemer, når det, vi kan se, både i den danske debat og ikke mindst i den internationale debat, er, at det, der startede som en finansiel krise, i dag er blevet en økonomisk krise, at ledighedstallene kommer til at stige ganske voldsomt næste år, og at rigtig mange danskere kommer til at opleve endog meget store problemer.

Det, vi jo må konstatere, er, at vi har en regering, der sammen med Dansk Folkeparti har ført en økonomisk politik, der stort set ligner den, vi har set i USA: masser af skattelettelser og en fuldstændig blind tiltro til, at markeds kræfterne klarer det, som vi politikere egentlig burde klare.

Derfor er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Er det ikke tid til at sadle om? Er det ikke tid til at føre en økonomisk politik, der hviler på det sikre fundament, at der skal ske investeringer bl.a. i den offentlige sektor, så vi sikrer, at de danskere, der nu ryger ud i arbejdsløshed, kan komme i beskæftigelse hurtigt?

Kl. 09:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:49

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er en glimrende debat, vi har, for den viser med al tydelighed, hvad det er for et enormt venstresving, Socialdemokratiet har gjort over mod SF. Og det er jo også derfor, der er en meget stor fællesmængde mellem SF og Socialdemokratiet nu. Begge partier er fuldstændig enige om, at skatten skal stige for danskerne i 2009, hvis de havde indflydelse. Heldigvis er det ikke tilfældet. Men Socialdemokratiet vil lave skattestigninger for danskerne på 5 mia. kr., og SF – som selvfølgelig ligger lige en lillebitte tak længere til venstre – vil lave skattestigninger for 9 mia. kr.

Men uanset om det er 5 mia. kr. eller 9 mia. kr., man vil tage op af danskernes lom-

mer, er det en helt forkert medicin i den nuværende situation. Så jeg vil sige: Nej, vi vil ikke ændre vores økonomiske politik. Jeg er glad for den linje, vi har kørt siden 2001, hvor vi ikke har lyttet til Socialdemokraterne eller SF, når der har været den ene kritik efter den anden om, at vi ikke brugte de overskud, der var i de gode år, men at vi netop valgte at spare op i gode tider til mindre gode tider.

Kl. 09:50

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 09:50

Mette Frederiksen (S):

Hvorfor bruger Venstres ordfører sin tid på at tale udenom? Den danske befolkning har jo ikke behov for en eller anden dogmatisk diskussion i Folketingssalen i dag om skattelettelser. Det, som den danske befolkning har behov for her og nu, er jo at se, at Christiansborg tager den økonomiske krise alvorligt, at vi ikke sidder på hænderne, at vi ikke spilder hinandens eller danskernes tid, at vi sørger for – både som en del af den politiske diskussion og især som en del af den økonomiske politik, der skal føres – at der både er plads til en ordentlig vækstpolitik og en ordentlig velfærds politik, og at vi ikke sætter hænderne for øjnene, når vi kan se, at ledighedstallene stiger.

Det, vi må konstatere allerede nu efter en kort tids debat, er, at Venstre jo ikke har nogen bud på, hvordan vi sikrer, at der kommer flere arbejdspladser. Venstre står alene og taler om forbrug og skattelettelser. Alle de danskere, der nu kan frygte, at arbejdsløsheden rammer dem og deres familie, har behov for, at vi bruger penge – bedst og rigtigst, og det er i offentlige investeringer.

Kl. 09:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Hvem er det egentlig, der er dogmatisk? Socialdemokratiet har altid været imod skattelettelser, de vil hellere sætte skatten op. Det har man sagt uafbrudt siden 2001. Fair nok. Man har for længe siden stillet et ændringsforslag til finansloven, der går på, at man vil lade skatten stige med 5 mia. kr., og så synes jeg jo, at det er enormt uansvarligt, at man overhovedet ikke reflekterer over, hvad det er, der sker ude i det danske samfund nu, men fastholder, at man vil lade skatten stige med 5 mia. kr.

Jeg synes jo, at man, hvis man var ansvarlig – selv om man er socialdemokrat – sagde til sig selv: Det er nok ikke lige det rigtige tidspunkt at køre vores socialistiske raid mod danskerne på. Det er nok bedre at lade de 5 mia. kr. blive i danskernes lommer, sådan at man har en mulighed for at kunne sætte noget aktivitet i gang og også sikre en fornuftig købekraft hos danskerne.

Kl. 09:52

Formanden:

Så er det hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:52

Niels Helveg Petersen (RV):

Tak. Venstres ordfører, hr. Peter Christensen, er inde på, at der ikke er brug for sådan en selvforstærkende krisesnak. Nej, det er der ikke, men der er altså heller ikke brug for et kunstigt lys-syn.

Vi står i en situation med en stærk svækkelse af de offentlige finanser på 55 mia. kr. næste år, med en stigende ledighed, svækket konkurrenceevne og lav vækst for i hvert fald en 4-årig periode, fra 2006 til 2010. Værest er imidlertid rentespændet i forhold til udlandet. Det er jo sådan set udlandets karaktergivning til dansk økonomi. Udlandet har ikke den tillid til dansk økonomi, man forlanger ekstra rente i forhold til Danmark på 1,75 pct., og det har selvfølgelig udsigt til at svække de samlede erhvervsinvesteringer i industri og landbrug. Og derfor vil jeg spørge Venstres ordfører:

Vil Venstre ikke ændre sin økonomiske politik således, at det bliver en prioritet at nedbringe rentespændet i forhold til udlandet?

Kl. 09:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:54

Peter Christensen (V):

Jo. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi netop fører en økonomisk politik, der gør, at det rentespænd kan blive mindre og helst forsvinde helt. Jeg tror netop, at måden, hvorpå vi politisk kan hjælpe, til at det sker, er ved ikke at pumpe for meget aktivitet ud – ud over det niveau, der ligger i finansloven. For som OECD siger, når de giver en karakter for den finanslovaftale, der ligger, så er det det, der skal til – hverken mere eller mindre. Men jeg erkender, at hvis vi begyndte at lytte til de partier, som Det Radikale Venstre gerne vil i regering sammen med – SF og Socialdemokratiet – ville det vise sig, at det jo er det stik modsatte. Så er det jo, må jeg sige til

hr. Niels Helveg Petersen, en politik, som vil medføre, at rentespændet nemt kunne blive endnu større.

Kl. 09:54

Formanden:

Hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 09:55

Niels Helveg Petersen (RV):

Undskyld! Det er altså ikke Socialdemokratiets økonomiske politik og SF's økonomiske politik, der har ført til et rentespænd på 1,75 pct. i forhold til udlandet. Det er denne regerings økonomiske politik, der har ført derhen.

Jeg forstod ikke helt svaret, men jeg må nærmest forstå det sådan, at Venstres ordfører gerne vil ændre den økonomiske politik således, at vi kan få en nedsættelse af rentespændet. Og jeg vil gerne føje til: Jeg mener, det må være absolut ledende for den økonomiske politiks tilrettelæggelse, at vi kommer væk fra det høje rentespænd, som er skabt her i løbet af det sidste år.

Kl. 09:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:55

Peter Christensen (V):

Jamen mit svar gik sådan set på, at vi er i fuld gang med at føre en politik, som også vil føre til, at rentespændet bliver mindre.

Mit personlige bud vil være, at vi kan risikere at se, nej, ikke »risikere«, for det vil være godt, at vi vil kunne se, at rentespændet måske allerede er indsnævret inden januar. Og derfor: Vi er i gang med at føre en politik, som efter min vurdering går i den rigtige retning, og som sikrer, at presset på den danske krone i hvert fald ikke stiger, men bliver mindre, og det vil jo alt andet lige føre til, at rentespændet også må blive mindre. Men en ting er i hvert fald helt sikkert, og det er, at hvis vi ukontrolleret pumper for mange penge i den offentlige økonomi, vil det jo medføre, at presset på den danske krone vil blive større, og så vil rentespændet også blive større.

Kl. 09:56

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:56

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg sad og tænkte på, at talen her virker utrolig programmeret, da jeg sådan hørte den. Man gentager sig selv gang på gang. At den så også

er udtryk for historieforfalskning, er jo en anden side af sagen.

Der blev helt ordret sagt noget om, hvor klogt man havde gjort det siden 2001. Jeg tror da, at hr. Peter Christensen, uanset at han ikke har været her så frygtelig mange år, ved, at der, hvor der virkelig skete noget, faktisk var fra 1994 til 2001, hvor arbejdsløsheden faldt fra 360.000 til 120.000. Man overtog en gæld og havde et underskud på statens budget på 55 mia. kr. i 1994. Så fik man det fjernet. Man fik 300.000 flere i arbejde uden tilskud.

Det var egentlig ikke det, der skulle være min bemærkning, men jeg synes, at det er nødvendigt at sige det i forbindelse med den historieforfalskning, hr. Peter Christensen kommer med fra Folketingets talerstol.

Jeg ville egentlig have spurgt ind til sundhedsområdet, hvor vi jo ser en katastrofal udvikling. Når vi ser de papirer, der er kommet fra ministeriet, kan vi se, at der sker en negativ ændring. Man taber faktisk på sundhedsområdet, også økonomisk.

Kl. 09:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:57

Peter Christensen (V):

Jeg er da sådan set utrolig glad for indledningen, for jeg er ikke uenig i de tal, der blev fremført. Jeg synes sådan set, at de sætter debatten om ledighedsniveauet i relief, når Socialdemokratiet netop slår fast, at niveauet var på 120.000-130.000 ledige i 2001, og at det, vi nu taler om i 2009, er, at vi kan få en stigning op til 70.000 ledige. Vi vil altså nå op på lidt over halvdelen af den ledighed, der var i 2001.

Det skal ikke forstås sådan, at vi i Venstre er ligeglade med den stigning. Men jeg synes alligevel, at man også skal sætte tingene i et historisk perspektiv. Derfor er jeg glad for, at Socialdemokratiet bekræftede, at niveauet i 2001 var på 120.000-130.000 ledige, og at vi nu nærmer os et niveau på lidt over halvdelen. Og der skal vi så føre en fornuftig og gennemtænkt økonomisk politik, der kan gøre, at vi forhåbentlig kan minimere stigningen i ledigheden.

Kl. 09:58

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 09:58

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg forstår, at hr. Peter Christensen ikke forstår sammenhængen mellem, at man faktisk havde

et fald dengang i arbejdsløsheden på 240.000, og at man fik 300.000 flere i arbejde. Hidtil har man undervurderet den krise, der er i gang – man har undervurderet den krise, der er i gang.

Men lad mig vende tilbage til det, der skulle have været mit hovedspørgsmål. Man ser jo katastrofale følger af regeringens politik på sundhedsområdet. Man ser, at hele rengøringsområdet svigtes på grund af de besparelser, man laver. Regionerne er i øjeblikket i gang med nedskæringer på 2 pct. – det er en del af effektiviseringen. Det betyder, at over 10 pct. af de indlagte risikerer at komme mere syge ud af hospitalet, end de var, da de kom ind. Det har regeringen altså et stort ansvar for.

Den største bevilling, der foreslås givet på sundhedsområdet, er foreslået givet gennem de private forsikringer, der nu stiger med 30 pct. – 200 mio. kr. Det er det største ændringsforslag, der reelt er til finansloven, selv om det ikke er sat på, fordi de har lov til selv at tage pengene op af kassen. Disse private forsikrede tager 200 mio. kr. Det er det, der sker lige på det her tidspunkt, når de private forsikringer stiger med 30 pct. Og måske bliver det endnu mere til næste år. Det synes jeg er meget, meget alvorligt på det her område, og det lader man bare passere.

Kl. 09:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:59

Peter Christensen (V):

Jeg synes ikke, der skal være beskidt på sygehusene, jeg synes, det er problematisk, hvis der er beskidt på sygehusene. Men jeg kan konstatere, at de økonomiske rammer, vi giver til regionerne, alene for 2009 betyder, at der vil være 1,6 mia. kr. mere til sundhedsområdet end i 2008. Men det er regionerne, der har ansvaret for at drive vores sundhedsvæsen, og det er selvfølgelig også regionerne, der har ansvaret for at sikre, at der er rent på sygehusene. Vi har en medindflydelse på, hvad de økonomiske rammer er for sygehusene, og der kan jeg konstatere at de stiger.

Jeg forstår stadig væk ikke, at Socialdemokraterne så er vendt tilbage til deres ideologiske modstand mod privathospitaler, som betyder, at man nu ikke må have en forsikringsordning, som jo bare er med til, at gøre den samlede sum

af ressourcer, der er til at gøre folk raske, større, end den ellers ville være.

Kl. 10:00

Formanden:

Så er det fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 10:00

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jamen dansk økonomi er jo ved at gå i stå, selv om hr. Peter Christensen lever lidt i en alternativ virkelighed, der går ud på, at det er den ikke. Det, der med finansministerens ord bliver udfordringen, er at sætte gang i hjulene igen, vi vil i virkeligheden gerne have danskerne til at bruge flere penge.

Et af de områder, hvor vi kan gøre det, er jo i den kollektive trafik, vi kan fra statens side vælge at investere massivt i den kollektive trafik. Og her er det lidt interessant at kigge på regeringens trafikplan. Der er afsat 90 mia. kr. til trafikinvesteringer over 12 år. Det svarer til 7,5 mia. kr. om året. I dag bruger vi allerede 7,2 mia. kr., og det vil sige, at den her store, forkromede nye trafikplan giver 300 mio. kr. ekstra til trafikområdet. Mener hr. Peter Christensen, at det vil sætte gang i dansk økonomi?

Kl. 10:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:01

Peter Christensen (V):

Nu er trafikplanen ikke en størrelse, som er tænkt til at skulle løse den økonomiske situation her og nu, men som en langsigtet plan, som var kommet under alle omstændigheder, for, hvordan vi ønsker at udvikle vores trafik, både den kollektive og den private, i Danmark frem til 2020.

Nu har regeringen fremlagt sit bud, hvori der er en pæn sum, som slet ikke er udmøntet endnu. Tænkningen i udspillet er også, at man skal se på, om man kan finde yderligere finansiering, og det er så det, vi faktisk allerede begynder forhandlingerne om i morgen. Men jeg ser det som et udspil og ikke som en færdig pakke alene også af den grund, at der er, jeg mener, det er godt 16 mia. kr., som der ikke engang er sat navn på endnu hvad skal bruges på.

Kl. 10:02

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er ikke uenig i, at der er nogle penge, der ikke er sat navn på. Der er tale om 17 mia. kr., som man ikke har fordelt ud over landet. Vi kan så alle sammen internt i Folketinget komme op at diskutere om, hvor vi vil have en vej eller en bane. Det vedkommer sådan set ikke det her spørgsmål.

Det, der er interessant, er, at regeringen har sat 7,5 mia. kr. af til den kollektive trafik og vejtrafikken om året over de kommende 12 år. I dag har vi afsat 7,2 mia. kr. Det vil sige, at vi får 300 mio. kr. mere om året til trafikinvesteringer. Synes hr. Peter Christensen, at det er ambitiøst?

Kl. 10:02

Kl. 10:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:03

Peter Christensen (V):

Altså, i min verden er 90 mia. kr. som et minimum i forhold til den her trafikplan rigtig, rigtig mange penge, og det synes jeg faktisk er ambitiøst at skulle i gang med. Jeg synes også, at der i regeringens udspil er mange rigtig gode projekter, som vil være med til at fremme mobiliteten i vores samfund.

Så kan jeg konstatere, også med glæde, at der er nogle penge, som ikke er udmøntet endnu, og jeg kan konstatere, at der er et ønske fra regeringens side om sammen med de partier, der vil bakke op, at se, om man kan finde yderligere penge, så man kan sætte endnu flere nye projekter i gang. Jeg håber da sådan set, at det kunne blive sammen med en bred vifte af partier i det her Folketing, at man kunne få lavet en solid og fremtidssikker trafikaftale, som vil løse problemerne over hele landet.

Kl. 10:04

Formanden:

Med lidt god vilje når vi også lige en kort bemærkning fra hr. Kim Mortensen som den sidste.

Kl. 10:04

Kim Mortensen (S):

Mange tak. Nu har vi tidligere hørt Venstres formand, statsministeren, komme med en undskyldning: Jeg tog fejl, det er jeg ked af. Det var med hensyn til klimaindsatsen, og det var ikke, fordi det havde skortet på advarsler og gode råd fra oppositionen om, at man skulle gøre noget i god tid.

Uanset hvor mange opfordringer der nu kommer fra oppositionen om at tage den her

snak om krise alvorligt, ser vi alligevel igen en regering, der ikke foretager sig noget. Et eksempel er, at andelen af unge, som ikke får en ungdomsuddannelse, er steget fra 17 pct. til over 20 pct., og det vil sige, at der er mindre end 80 pct. af de unge, der får en ungdomsuddannelse. Alligevel ser vi en regering, der nægter at investere i de uddannelser, som er forudsætningen for, at vi kan få velkvalificeret arbejdskraft og få udfyldt den del af arbejdsmarkedet, som f.eks. mangler faglært arbejdskraft.

Kl. 10:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:05

Peter Christensen (V):

Det er simpelt hen ikke korrekt, at der ikke bliver brugt flere penge på uddannelse. Vi har jo faktisk sammen med Socialdemokratiet en aftale om, at vi ønsker at øge andelen af unge, som tager en ungdomsuddannelse, og vi har også sammen med Socialdemokratiet som en del af globaliseringsaftalen været inde at finde penge til at kunne indfri den målsætning. Derfor har vi også en fælles udfordring i at sikre, at vi hele tiden fører den politik, der gør, at vi når den målsætning.

Men at sige, at der ikke er fundet penge til at øge uddannelsesniveaueet i Danmark, er faktisk simpelt hen ikke rigtigt. Der er fundet rigtig mange penge.

Kl. 10:06

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 10:06

Kim Mortensen (S):

Ordføreren, hr. Peter Christensen, vil da ikke benægte, at det er rigtigt, at andelen af unge, som får en ungdomsuddannelse, er faldende til nu under 80 pct., og at det faktisk var Socialdemokratiet, der under globaliseringsforhandlingerne pressede regeringen til overhovedet at få flere penge ud til uddannelserne. Hr. Peter Christensen vil da heller ikke benægte, at der er sket administrative nedskæringer på eksempelvis erhvervsuddannelserne, der gør, at erhvervsuddannelsernes økonomi er dårligere nu, end den har været tidligere, og at det netop er unge med en erhvervsuddannelse, som erhvervslivet kommer til at mangle i fremtiden, når vi kommer på den anden side af den her lavkonjunktur.

Kl. 10:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:07

Peter Christensen (V):

Der er så mange ting, som vi helt øjensynligt kan være uenige om i dag, men det her er bare ikke en af dem, og derfor skal vi jo heller ikke tale os fra hinanden. Vi har lavet en globaliseringsaftale, hvor vi i fællesskab har lavet en målsætning, Det er rigtigt, at ikke har indfriet den målsætning endnu, men det skal vi, og det bør vi slet ikke være uenige om.

Vi har også fundet penge, og jeg kan konstatere, at kritikken først var, at der ikke var fundet flere penge, og i anden runde var den, at det var Socialdemokratiet, der havde presset os til at finde flere penge. Jeg går ud fra, at vi bare kan være enige om, hvad fakta er, nemlig at der er flere penge til uddannelsesområdet, og at vi i fællesskab har en udfordring i at sikre, at vi får så stor en andel af de unge som muligt til at tage den her ungdomsuddannelse.

Kl. 10:07

Formanden:

Tak til hr. Peter Christensen. Næste ordfører bliver hr. Morten Bødskov.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Vores velfærdssamfund er i en meget alvorlig situation. Der er krise i dansk og international økonomi. Arbejdsløsheden vil eksplodere, væksten styrtstykker, og ingen ved reelt, hvad de kommende år bringer. Igennem år har bankerne og den finansielle sektor fået frit løb. Bare det gik opad og fremad, ja, så gik det godt. Kæmpeskattelettelse har pumpet dansk økonomi til bristepunktet. Ingen plads til investeringer i skoler, daginstitutioner og bedre velfærd. Kun større skattelettelse. Ja, selv bankerne har nu fået dårlig samvittighed. Bankernes egen formand erkender, at adfærden er gået for vidt, men regeringen fortsætter. Troen på det uregulerede marked er enorm, men nu brister ballonen.

Jeg vil gerne gøre det helt klart: Socialdemokraterne vil ikke stiltiende se på, at dansk økonomi går i knæ. Vi har fra starten gjort det fuldstændig klart, at der er behov for en helt anden og en langt mere ansvarlig kurs for dansk økonomi, hvor vi bruger de penge, vi har; på at styrke vores velfærd. Nu kradser krisen, bankerne smækker kassen i, og hvis bankerne sidder så hårdt på kassen, som de gør, og det truer med at trække tæppet væk under dansk økonomi, ja, så må vi kræve handling af regeringen nu.

Når arbejdsløsheden på bare 1 år fordobles og væksten for første gang i mange år bliver negativ og dansk økonomi er i knæ, så er problemet ikke mangel på hænder, men mangel på job og arbejdspladser. Socialdemokraterne tilbød derfor regeringen en bred finansloftale, der vil holde en fast og sikker hånd under dansk økonomi, en aftale, der skulle sikre fortsat vækst, høj beskæftigelse og målrettede forbedringer af vores velfærd.

Med flere tusinde nye arbejdsløse næste år skal vi handle nu. Lad dog kommunerne renovere de møgbeskidte toiletter, bygge de nye plejehjem, skoler og daginstitutioner til vores børn. Lad os investere i et bedre klima, nye veje og en bedre kollektiv trafik, så vi kan komme på arbejde og ikke holde i kø eller stå og vente på endnu en forsinket bus eller et tog, som alligevel aldrig kommer. Derved kan vi afbøde stigningen i arbejdsløsheden. Vi kan undgå, at bygningsarbejdere i tusindvis kastes ud i arbejdsløshed.

Socialdemokraterne tilbød også regeringen en bred aftale om at forbedre vores velfærd, men regeringen sagde også her nej. Konsekvensen er nu klar: Problemerne på vores sygehuse vil vokse, de ansatte vil flygte til privathospitalerne, ventetiderne vil stadig være alt for lange, og behandlingen af livstruende sygdomme får ikke det nødvendige løft. Hverdagen for vores pensionister vil stadig være urimelig hård. Tusindvis af pensionister vil stadig rammes af stærkt stigende priser for mad og ikke mindst transport, og hverdagen vil være svær at få til at hænge sammen. De børnefamilier, der havde sat næsen op efter lidt hjælp i hverdagen fra en regering, der lovede at afskaffe lukkedagene i daginstitutionerne, bliver slemt skuffede. I mange kommuner stiger antallet af lukkedage. Og løftet om et sundt måltid mad til de små endte med stigning i forældrebetalingen og en ringere madpakke end den, de fleste forældre allerede i dag sender med ungerne i daginstitution eller børnehaven.

Ja, selv i en krisetid for dansk økonomi fastholder regeringen og Dansk Folkeparti blokpolitikken. Evnen og viljen til brede aftaler findes ikke, og de penge, vi har, bruges forkert. Nye store skattelettelse er den forkerke medicin i en tid, hvor der er behov for massive investeringer i job og arbejdspladser. Besparelserne på velfærden fortsætter. I de dage, hvor den her aftale blev forhandlet på plads, meldte kommune efter kommune om millionbesparelser på børn, på

ældre, på pensionister, på svage, på udsatte grupper og på vores miljø.

Jeg tror, at den her finanslovaftale hurtigt vil gå i glemmebogen, fordi den er endnu et bevis i en lang række efterhånden på, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke evner et bredt samarbejde, ikke vil prioritere et egentligt løft i velfærden og så forkert, da tiden var til at lave en bred aftale, der kunne holde en fast og sikker hånd under dansk økonomi, vækst og beskæftigelse. Ved tærskelen til en historisk nedtur for dansk og international økonomi, ja, så er det vel på sin plads at gøre status over 7 års konstant fremgang, som regeringen kalder det, i dansk økonomi.

Kl. 10:13

Hvordan er det gået? Ja, lige nu lever mere end 59.000 børn i det, der kaldes relativ fattigdom, og det er en stigning på over 9.000 børn på bare 6 år; mere end 3.000 børn og unge under 18 år står på venteliste til psykiatrisk behandling, en stigning på mere end 25 pct. bare de sidste 2 år; andelen af unge, der ikke får den altafgørende kompetencegivende ungdomsuddannelse til at komme videre i livet, stiger; tusindvis af lejere bliver sat på gaden, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje; vore skoler og børnehaver vedligeholdes ikke og forfalder i stort omfang; store dele af vores almene byggeri forfalder; kriminaliteten flourer, og alt for mange kriminelle får ikke en afgørende uddannelse eller fodfæste på arbejdsmarkedet.

Statsministerens snak om værdien af et stærkt fællesskab, sammenhængskraften i Danmark, mulighederne for alle og kampen mod den nye fattigdom er tom snak, og statsministerens drøm om, at bistandsklienten skal kunne blive bankdirektør, er bristet. Lige nu er det faktisk omvendt.

På sin vis er det faktisk meget let at forstå, hvorfor statsministeren i ugevis holder sig uden for landets grænser, for det må virkelig være svært at se virkeligheden i øjnene. 7 års fremgang har ikke samlet Danmark, men på afgørende områder splittet Danmark og gjort os til et mere utrygt samfund.

Før folketingsvalget kunne alt lade sig gøre. Statsministeren lovede en kvalitetsreform, der skulle være århundredets reform af den offentlige sektor. Han lovede 50 mia. kr. til mere velfærd, og af den tidligere finansminister blev vi meget massivt lovet intet mindre end et megaløft af velfærden. Med harme i stemmen og foran store billeder af beskidte skoletoiletter tord-

nede statsministeren mod kommunerne og de nedslidte skoler på Venstres sommermøde, men 20 år efter Berlinmurens fald og efter 7 år med Anders Fogh Rasmussen i statsministerstolen findes der faktisk stadig klasselokaler i dette lille land, hvor DDR er på landkortene. De møgbeskidte skoletoiletter vil stadig være der, og vinduerne i klasselokalerne vil stadig være utætte. Løftet fra før folketingsvalget om at sætte kursen mod en ny velfærdsmodel for det 21. århundrede er og bliver dette politiske livs største politiske bluffnummer.

Nogle delaftaler byder denne finanslov jo som sagt også på. Vi har været vidner til, at politireformen alt for længe har sejlet; en god reform er hverken politisk eller ledelsesmæssigt fulgt ordentligt til dørs, og med stor bekymring har vi set, at politiet har svigtet borgerne, at borgerne har følt sig svigtet, at politiet ikke har været der i tide, og at lokalsamfund har følt, at de ikke fik den hjælp, de havde behov for. Det er Socialdemokraternes meget klare forventning, og det vil jeg gerne understrege meget klart, at en ny minister og vores aftale om næsten 1 mia. kr. ekstra til det danske politi nu også løser reformens problemer, og at politireformen styrker politiets lokale tilstedeværelse og forbedrer indsatsen mod kriminaliteten, uanset om det er trickyve i almene boligbyggerier, rocker- eller indvandrerbander eller økonomiske storsvindlere.

Socialdemokraterne er også i år en del af aftalen om dette års satspulje. Igen i år har vi bl.a. arbejdet for, at de handicappede og psykisk syge skulle have en bedre hverdag, og også denne gang er indsatsen lykkedes i form af en god aftale om satspuljemidlerne. Vi er ligeledes tilfredse med aftalen om fordelingen af de nye milliarder til forskningsområdet. Socialdemokraterne har været med til at sikre flere penge til universiteterne til strategisk satsning på miljøteknologi, sundheds- og uddannelsesforskning – alle områder, som er afgørende for vores idé om at udvikle et nyt og mere moderne velfærdssamfund.

I dag oplever vi, som sagt på trods af 7 års fremgang, at andelen af unge, der falder fra i uddannelsessystemet, stiger. Vi er meget tilfredse med, at det lykkedes at overbevise regeringen om, at der skulle bruges ekstra midler til at sikre, at frafaldet ikke stiger, men falder, og at flere unge får den altafgørende kompetencegivende ungdomsuddannelse. Uden Socialdemokraternes hjælp var det ikke lykkedes at sætte mere end 140 mio. kr. af til denne helt afgørende indsats.

Socialdemokraterne foreslog også et maksimumloft for betalingen for ældremad til alle vore ældre. Regeringen og Dansk Folkeparti vedtager nu en discountudgave af det socialdemokratiske forslag, så ældre uden for plejehjem og plejeboliger stadig skal plages af tårnhøje priser på ældremad. Vi støtter prisloftet for maden til de ældre på plejehjemmene og i plejeboligerne, men vi forstår simpelt hen ikke, hvorfor det ikke skal gælde for andre trængte pensionister.

Kl. 10:18

I sin nytårstale sagde statsministeren, at den største risiko i det nye år faktisk er, at det kommer til at gå for godt, og vanen tro har vi de sidste uger set, at ikke engang kaskader af negative vurderinger af dansk økonomi og udsigt til voldsomme tilbageslag i vækst og beskæftigelse kan få statsministeren til at indse behovet for handling nu. Vi kræver handling nu, Socialdemokraterne vil have handling nu, for vi kan ikke stiltiende se på, at dansk vækst, økonomi og beskæftigelse går i knæ. Vi mener, at Danmark har behov for en egentlig vækstpakke, der kan afbøde krisens værste følger og styrke vores muligheder for at komme stærkt igen.

Den finansielle stabilitet skal sikres, så sunde virksomheder kan fortsætte, og arbejdspladser kan fastholdes. Vi skal styrke dansk erhvervslivs konkurrenceevne, udtjente erhvervsstøtteordninger skal målrettes nye indtjeningsmuligheder, og arbejdspladser skal skabes ved at investere i bedre uddannelse, klima, skoler, daginstitutioner og bedre forhold for vore ældre.

Som vi har hørt tidligere i debatten i dag, er der nogle, der åbenbart mener, det er sundt for dansk økonomi, at vi næste år får mellem 100.000 og 125.000 arbejdsløse. Socialdemokraterne er hamrende uenige. En arbejdsløs er ikke bare et tal i en statistik, men en personlig tragedie, drømme der brister og familier og børn med en hverdag, som det bliver sværere at få til at hænge sammen.

Vi skal gøre, hvad vi kan, for at undgå et voldsomt tilbageslag i dansk økonomi, og desværre bidrager denne finanslov ikke særskilt til dette. På trods af store uenigheder og klare forskelle i debatten om, hvilken politik der skal føres, bør vi dog være enige om én ting her i denne sal, nemlig at stabiliteten i dansk økonomi skal fastholdes. Derfor forventer Socialdemokraterne også, at regeringen påtager sig sit ansvar for at sikre, at skaderne på grund af den finansielle uro minimeres, så en økonomisk nedtur ikke veksles direkte til voldsomme tilbageslag i væk-

sten og markant stigende arbejdsløshed. Vi forventer helt ærligt også, at dette arbejde finder sted her i Folketinget, og at det sker i bred enighed.

Kl. 10:20

Formanden:

Ja tak. Så går vi over til de korte bemærkninger, og jeg har noteret følgende:

Hr. Peter Christensen, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Mike Legarth, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Frank Aaen, fru Charlotte Dyremose, fru Tina Nedergaard, hr. Mikkel Dencker, hr. Erling Bonnesen, fru Anne-Mette Winther Christiansen og fru Birgitte Josefsen. Og med lidt held skulle vi kunne nå dem inden for den afsatte time. Det er 11 personer, og med 4 minutter til hver giver det 44 minutter. Der kan måske også blive 1 minut til hr. Morten Messerschmidt, som nu har markeret, og til fru Inger Støjberg. Vi noterer det. Men det afhænger af, hvor flink man er til at give kollegaerne en mulighed for at stille spørgsmål.

Den første, der under alle omstændigheder får muligheden, er hr. Peter Christensen.

Kl. 10:21

Peter Christensen (V):

Jeg kan godt forstå, at Socialdemokratiet som oppositionsparti i en lang periode har kørt med sloganet »Velfærd frem for skattelettelse«. Man skal jo finde på et eller andet i en valgkamp, og ud over, at jeg synes, at det var en forkert tilgang til den økonomiske politik, kan jeg da egentlig godt forstå, at Socialdemokratiet havde det slogan.

Det, der bekymrer mig, er, at det nu sætter sig i et konkret ændringsforslag til finansloven for 2009, hvor man vil tage 5 mia. kr. væk fra danskerne. Man vil give danskerne en skattestigning i den situation, vi står i lige nu, på 5 mia. kr.! Er tiden ikke til at lægge den der gamle valgkampsretorik på hylden og så trække det ændringsforslag tilbage?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne tager ikke noget fra nogen. Folk har fuldstændig de samme penge i lommerne i de butikker, som hr. Peter Christensen stod og talte om, næste år, som de har i år – fuldstændig. Og fordi den her regering med den ene hånd undlader at give en skattelettelse, men så giver en med den anden, så er det stadig en skat-

telettelse. Ordføreren for De Konservative, som sidder lige foran hr. Peter Christensen, har brugt al sin tid i den valgkamp, vi lige har overstået, på at påstå, at der selvfølgelig var tale om en skattelettelse der. Og den her skattelettelse – det har Socialdemokraterne sagt klart – bruger vi på massive investeringer i vores sundhedsvæsen. Hvorfor gør vi det? Det gør vi for at sikre, at sundhedsvæsenet kan hænge sammen, at vi ikke oplever en stigende privatisering, et A- og et B-hold i sundhedsvæsenet, længere ventetider, dårligere behandling af de livstruende sygdomme og ringere vilkår for vores ældre medicinske patienter. Det er udtryk for en prioritering af velfærden, og derfor hænger den socialdemokratiske politik fuldstændig sammen, og det vil den blive ved med at gøre. Det handler om velfærd frem for skattelettelser.

Kl. 10:23

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:23

Peter Christensen (V):

Der er bare ikke valgkamp lige nu. Lige nu står vi og skal vedtage en finanslov for 2009, hvor vi er i en økonomisk situation, hvor væksten er enormt lav. Og det, danskerne har brug for i en situation, hvor renten er steget og også fødevarerpriserne er steget, er, at man også har noget tryghed i sin privatøkonomi. Der undrer det mig, at Socialdemokratiet bliver ved med at fastholde, at de vil give danskerne en skattestigning på 5,4 mia. kr. Det ændringsforslag, som ligger lige her på bordet, synes jeg at man skulle trække tilbage i respekt for familierne og den økonomiske situation, vi er i.

Den skattepolitik, vi har ført, betyder jo rent faktisk, at det for en familie, hvor der er to faglærte personer, drejer sig om 4.000 kr. i 2009. Hvorfor vil man ikke lade de penge blive ude i familierne? Det er jo det, der kan være med til at skabe tryghed; det er jo det, der kan være med til også at kompensere for nogle af de stigende udgifter, vi oplever, bl.a. i forhold til renterne.

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Morten Bødskov (S):

Ganske mange er fuldstændig enige i, at det at give skattelettelser i den situation, vi er i lige nu, er som en knyttet næve til et blåt øje. Hvis man virkelig tror på, at folk vil gå ud og forbruge

voldsomt i en situation, hvor bankerne har smækket kassen i, hvor der ikke er nogen kreditter at låne sig op ad, og hvor huspriserne rasler dernedad, så tror man forkert. Skattelettelserne vil betyde et større hul i statskassen og større opsparing. Det er det, der er og vil være konsekvensen af regeringens politik.

Der har Socialdemokraterne en anden opfattelse: De penge, vi har, skal vi bruge målrettet og fornuftigt, det vil sige, at vi skal prioritere den skattelettelse, som regeringen giver, til et massivt løft til vores sundhedsvæsen og så til investeringer i offentlige byggeprojekter, daginstitutioner, skoler, ældreboliger, veje og klimatiltag. Det er det, som kan holde en sikker og fast hånd under dansk økonomi.

Kl. 10:25

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, kort bemærkning.

Kl. 10:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For det første må man sige, at det er lidt påfaldende, at meget af hr. Morten Bødskovs tale gik med at kritisere lige præcis de områder, hvor Socialdemokratiet er forligspartner i forbindelse med den finanslov, vi står med her. Det var bare sådan en konstatering. Det var egentlig lidt underligt at opleve, at det var det, der var kendetegnende for talen.

Det andet, jeg synes er påfaldende, er, at den medicin, som Socialdemokratiet mente var god for dansk økonomi, før den finansielle krise for alvor slog ind over familiernes økonomi, holder man stædigt fast i. Det er, som om Socialdemokratiet slet ikke udvikler sig. Tingene buldrer af sted ude i virkeligheden, tingene ændrer sig dag for dag for den ganske almindelige danskers oplevelse af, hvad man har at gøre godt med, man går ned i banken og får at vide, at renten på billånet er steget. Og hvad gør Socialdemokratiet? De holder bare krampagtigt fast i den politik, man mente var den rigtige medicin, før den finansielle krise slog ind over familiernes økonomi. Det gør man helt kontant ved, at man siger, at de 5,4 mia. kr., som om 20 dage – om 20 dage – gives til de danske familier i skattelettelser, så de har noget at stå imod med i forhold til eksempelvis stigende renter nede i banken, stadig væk skal annulleres. Er det virkelig rigtig medicin for dansk økonomi i den situation, vi står i nu, hvor den ganske almindelige danske familie har stigende omkostninger?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:26

Morten Bødskov (S):

Det er den rigtige medicin. Det at give skattelettelser på nuværende tidspunkt er, som jeg sagde før, som en knyttet næve til et blåt øje. Det vil ikke betyde et markant øget forbrug; det vil betyde en større opsparing, og det vil betyde et hul i kassen. Hvad sker der i den situation, at folks huspriser galoperer dernedad, og bankerne lukker kassen? Ja, så sparer folk op. Al erfaring viser, at det er rigtigt, al erfaring viser, at det er en forkert medicin at give skattelettelser nu, hvis man vil undgå, at ledigheden stiger markant. Det er dér, forskellen er mellem Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti er åbenbart klar til at acceptere, at vi inden for det kommende år risikerer at få mellem 100.000 og 125.000 arbejdsløse, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at Dansk Folkeparti igen i år lægger stemmer til en politik, som vil betyde, at den linje, der har været, bare fortsætter, at tilliden til bankerne bare fortsætter, og at der ingen problemer er at se overhovedet.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det sidste var altså noget notorisk vrøvl, og jeg vil gerne komme tilbage til det omkring arbejdsløsheden. Jeg ved ikke, hvor hr. Morten Bødskov har fra, at vi skulle acceptere en eller anden bestemt stigning i ledigheden. Det var noget rent vrøvl.

Med hensyn til det andet, tror jeg simpelt hen ikke, at hr. Morten Bødskov selv mener det, han står og siger, og jeg kan næsten fornemme, at jeg har lidt kontakt med hr. Morten Bødskov, og at han alligevel bliver lidt i tvivl et eller andet sted. Hvis jeg var en gennemsnitsfamilie i Danmark, og det var sådan, at jeg om 20 dage kunne forvente at få en lettelse i min privatøkonomi, forvente at få nogle flere penge til rådighed, men jeg så pludselig fik at vide, at det fik jeg alligevel ikke, hvad ville jeg så gøre med hensyn til opsparing? Ville jeg så blive nervøs? Ville jeg være mere tilbageholdende? Ville jeg sige, at jeg nok skulle spare endnu mere op, fordi jeg ikke vidste, hvad der foregik? Ville jeg blive mere nervøs, ville jeg blive mere utryg? Svaret er nok ja. Hvis man 20 dage før en annonceret skattelettel-

se siger, at man alligevel annullerer den, så vil jeg nok blive mere nervøs, i en tid hvor den finansielle krise skyller ind over os alle sammen. Og derfor tror jeg virkelig ikke, hr. Morten Bødskov selv mener det, han siger, nemlig at den rigtige medicin i den utrygge situation, mange familier er i, er at annullere en annonceret skattelettelsetelse 20 dage, før den træder i kraft.

Kl. 10:29

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:29

Morten Bødskov (S):

Det er helt fint, at Dansk Folkeparti og i særlig grad hr. Kristian Thulesen Dahl har gjort sig til den stærkeste defenser for en regerings politik, som jo nu virkelig står over for en alvorlig krise.

Men en ting er altså, at man forsøger at fordreje, hvad man sådan ved om effekterne af skattelettelser i den nuværende situation, noget andet er jo, hvis man gad læse, hvad der rent faktisk står i regeringens publikationer. Der skriver man jo rigtigt nok, at der er reallønsfremgang, og der er nedsættelser af beskatningen – nedsættelser af beskatningen, side 20. Men så skriver man også, at forløbet indebærer – altså at man får reallønsfremgang, og at man får en nedsættelse af skatten – en kraftig stigning i husholdningernes samlede opsparing. En kraftig stigning i husholdningernes samlede opsparing.

Når selv regeringen og hr. Lars Løkke Rasmussen, vores finansminister, lægger forord til en sådan publikation, hvor man skriver det, så kunne det godt være, at Socialdemokraterne er lidt på rette spor, og at det at give skattelettelser nu er forkert medicin til dansk økonomi, hvor problemet er, at vi skal have skabt flere arbejdspladser og derfor skal investere i bl.a. offentlige udbygningsprojekter.

Kl. 10:30

Formanden:

Så er det hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Mike Legarth (KF):

Jeg vil forfølge den tråd, som først hr. Peter Christensen og nu hr. Kristian Thulesen Dahl har bragt på bane, og spørge, om hr. Morten Bødskov virkelig mener, at den rigtige medicin over for de faglærte familier, der nu oplever at blive ramt – heldigvis er der nogle, der ikke bliver ramt, men der er *nogle*, der bliver ramt – er den tilbagerulning af skattelettelser, som hr. Morten Bødskov er talsmand for, og at det vil

være en positiv gevinst for den familie? Det er simpelt hen fuldstændig utroligt at høre, at ordføreren for Socialdemokratiet står og siger det her fra talerstolen.

Jeg hørte tidligere i dag, at en anden socialdemokrat fortalte, at hr. Peter Christensens tale var programmeret. Hvis der er noget, der er programmeret, må det være det forsvar, vi hørte. Det er jo helt ude i hampen, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 10:31

Kl. 10:31

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at alle i den her sal har forstået, at spørgeren og det parti, han tilhører, Det Konservative Folkeparti, simpelt hen helt inde i hjertet har det sådan, at hver gang de ser en 25-øre – nu en 50-øre – spørger de, hvad de skal bruge den til, og svaret er skattelettelse – uanset konsekvenserne. Jeg kan se, at smilet er stort – fra øre til øre. Og det er jo meget fint, for det er udtryk for en prioritering.

Men hvad er konsekvenserne af det? Ja, konsekvenserne er bl.a. det faktum, at efter 7 år, som den her regering påstår har været en konstant fremgang for Danmark, er der mere end 9.000 børn, som lever i relativ fattigdom; der er op mod 3.000 børn og unge under 18 år, som står på venteliste til psykiatrisk behandling; lejere i tusindvis bliver sat på gaden; og på en række områder er der sket en gradvis nedslidning af den grundlæggende velfærd.

Man kan bare spørge i kommunerne, hvor der også er konservative borgmestre, om det har været nemt, om det har været en walk over at planlægge de her budgetter. Det har det ikke været. Hvorfor? Fordi den her regering har brugt pengene, som kunne have været brugt på velfærd, til massive skattelettelser.

Kl. 10:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Mike Legarth, anden korte bemærkning.

Kl. 10:32

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at det er den rigtige tid at debattere skat. Det er en lang diskussion, og den kan vi tage senere, men der er ikke nogen tvivl om, at vi nu er i en afdæmpet fase, og nogle familier har brug for mere at råde over, og derfor vil det være godt at få flere penge betalt tilbage.

Men tilbage til debatten. Jeg fik ikke noget svar fra hr. Morten Bødskov på, hvordan hr.

Morten Bødskov tror at den faglærte familie oplever det, at hr. Morten Bødskov står her som deres talsmand – hvis han så i øvrigt er det, men lad os antage det – og siger, at man skal fjerne den skattelettelse på over 4.000 kr. for den familie, som måske uheldigvis er en af dem, der bliver ramt af afdæmpningen i vores samfund og har mistet deres arbejde. Hvordan tror hr. Morten Bødskov at det virker?

Kl. 10:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 10:33

Morten Bødskov (S):

Der er tale om en skattelettelse, som Socialdemokraterne ikke vil give. Det er fuldstændig rigtigt set. Folk har de samme penge i lommerne i år og næste år. Og De Konservative har jo kørt hårdt på, at der jo netop var tale om skattelettelser; det var jo en sejr af de store, at det lille parti i den borgerlige blok også fik mulighed for at give skattelettelser.

Jeg tror, at hvis den ufaglærte familie og den faglærte familie, som hr. Mike Legarth taler om, eksempelvis hører til i fagforbundet 3F, så møder de i de her dage kollegaer, som bliver afskediget i tusindvis. De ville være meget glade, hvis vi havde en regering, som ville igangsætte bygningsarbejder på skoler, daginstitutioner, på ældreområdet osv. for at sikre, at der rent faktisk blev skabt job, således at far ikke skulle komme hjem og sige: Kære venner og børn, i dag er jeg blevet arbejdsløs, nu skal vi stramme op.

Det vil være konsekvensen, hvis man prioriterer, som regeringen har for vane at gøre, og som man vil gøre med den her finanslov.

Kl. 10:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Helveg Petersen. Hr. Morten Helveg Petersen, værsgo.

Kl. 10:34

Morten Helveg Petersen (RV):

Tak for det. Mit spørgsmål vedrører den mere langsigtede økonomiske politik. Anerkender Socialdemokraternes regerings 2015-plan? Og i givet fald anerkender man så, at der er et reformbehov, der svarer til, at omkring 60.000 mennesker skal ud på arbejdsmarkedet inden 2015? Hvad er i givet fald Socialdemokraternes langsigtede forestillinger om, hvordan man realiserer den type målsætning? Er der et reformbehov i den størrelsesorden, som er skitseret i

2015-planen, og hvad er det socialdemokratiske svar på de udfordringer?

Kl. 10:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:34

Morten Bødskov (S):

Hvis spørgsmålet går på, om Socialdemokratiet støtter regeringens grundlæggende økonomiske politik, så burde det stå meget klart, at det gør vi ikke. Vi er uenige i regeringens 2015-plan, vi er uenige i de prioriteringer, der ligger i den. Eksempelvis indeholder den jo store skattelettelser. Vi er uenige i de vækstbetingelser, der er for udviklingen af den offentlige sektor, både når det så at sige handler om plejen, om ældrepleje, om undervisning af vores børn, om de midler, der skal være til at behandle vores syge, og vi er uenige i den gradvise nedslidning af de offentlige bygninger, som også kommer ud af 2015-planen.

Men Socialdemokraterne vil til enhver tid gerne være med til at sikre, at vi kan få så mange som overhovedet muligt ud på vores arbejdsmarked. Intet står Socialdemokraterne nærmere end kampen mod arbejdsløsheden, det tror jeg også at alle er klar over. Det, der er afgørende for os, er, at det sker på en ordentlig måde. Derfor sagde vi nej til de massive besparelser, som regeringen ville lave på dagpengene. Vi mente ikke i de forhandlinger, som kom lidt tumultagtigt til en afslutning, at svaret i en tid, hvor ledigheden bliver fordoblet, er at halvere dagpengene. Det synes vi var en meget dårlig måde, men vi vil selvfølgelig gerne være med til at sikre, at der bliver flere, som får fodfæste på arbejdsmarkedet.

Kl. 10:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Helveg Petersen for anden gang.

Kl. 10:36

Morten Helveg Petersen (RV):

Skal det så forstås på den måde, at Socialdemokraterne ikke anerkender, at hvis dansk økonomi skal være holdbar ifølge 2015-planen, så er der et problem med holdbarheden i størrelsesordenen 0,8 pct. af BNP svarende til 14 mia. kr.? Det vil sige, at den grundlæggende præmis køber Socialdemokraterne ikke, som jeg hører svaret, men jeg er lidt spændt på opfølgningen her. Og hvis svaret er nej, hvad træder så i stedet? Hvad er så Socialdemokraternes langsigtede økonomiske politik? Er der nogle pejlemærker, som man har stillet op i stedet for den her erken-

delse af et grundlæggende holdbarhedsproblem?

Kl. 10:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Morten Bødskov (S):

Det er helt åbenlyst, at regeringens langsigtede økonomiske plan er skudt sønder og sammen. Det kom finansministeren jo også for skade at antyde i går i dagspressen, nemlig at 2015-planen ikke holder, og at hvis den skal holde, så skal man håbe på nogle konjunkturændringer, og det er jo meget, meget usikkert at gøre det.

Årsagen til, at 2015-planen er skudt sønder og sammen, er, at man har givet massive ufinansierede skattelettelser, at man ikke i tide har sørget for det, som Socialdemokratiet og De Radikale jo var dygtige til op gennem 1990'erne, nemlig at trimme vores arbejdsmarkedssystem, trimme vores uddannelsessystem og kombinere det med eksempelvis offentlige investeringer, således at vi kunne få folk i arbejde og undgå, at folk blev kastet ud i ledighed. Hele det her har man ikke vedligeholdt, og man står nu i nedturen, en kæmpe nedtur for dansk økonomi, med en økonomisk plan, som ikke holder, og som ikke hænger sammen.

Socialdemokraterne har gentagne gange sagt, at vi ikke støtter de prioriteringer, der er i regeringens 2015-plan. Den hænger ikke sammen. Vores prioritering er anderledes, og hvis man undlod at give alle de skattelettelser, man gør – 10 mia. kr. til erhvervslivet, 5 mia. kr. her den 1. januar – så ville sammenhængen i regeringens økonomiske politik være der, men det vil man ikke. Og derfor sidder man i suppedasen, som man gør nu.

Kl. 10:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste for en kort bemærkning er hr. Frank Aaen.

Kl. 10:38

Frank Aaen (EL):

Tak. I Enhedslisten erkender vi og er glade for, at Socialdemokratiet i modsætning til regeringen og Dansk Folkeparti mener, at det er nødvendigt at gøre noget for at dæmpe krisen og sørge for at dæmpe stigningen i arbejdsløsheden. Det er enormt fint, og der kom også mange gode forslag om investeringer, man gerne ville foretage. Men jeg syntes ikke, at jeg kunne høre noget om, at Socialdemokratiet også mener, at der er brug for flere til at passe børn og for bedre

normeringer i skolen, så vi får lavere klassekvotienter, at der skal være flere ansatte på sygehuse, og at der skal være flere til at hjælpe de ældre. Det er i hvert fald ikke dér, vægten på nogen måde ligger i det, Socialdemokratiet fremlægger, og derfor er mit spørgsmål: Er det bevist fra Socialdemokratiets side, at man ikke mener, at der er brug for flere til det, jeg vil kalde den daglige velfærd?

Kl. 10:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:39

Morten Bødskov (S):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke tror, at hr. Frank Aaen har læst det socialdemokratiske finanslovudspil. Er der noget, som det socialdemokratiske finanslovudspil prioriterer, så er det lige nøjagtig de velfærdsområder, som hr. Frank Aaen spørger til, altså pasning af vores børn, bedre rammer for vores børn, pasning af vores ældre, bedre vilkår for vores økonomisk svage stillede pensionister og ikke mindst bedre vilkår for patienterne på sygehuse.

Derudover har Socialdemokraterne jo direkte og meget målrettet tilført en stor klump af ressourcer til vores sygehuse, således at ventetids-puklen kan komme hurtigere ned. Vi har i vores finanslovforslag meget målrettet peget på, at der er behov for en opnormering på daginstitutionsområdet og særlig på de områder, hvor vi ved at der er problemer, og hvor regeringens eget udvalg jo lige har peget på at ghettoiseringen skrider derudad for fuld kraft. Alle de elementer er udtrykt i det socialdemokratiske finanslovop-læg, og jeg vil opfordre hr. Frank Aaen til at læse det, for så vil han se, at der faktisk på det her område er mere, der samler, end der skiller.

Kl. 10:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen for anden gang.

Kl. 10:40

Frank Aaen (EL):

Jamen det var, fordi jeg ikke kunne høre det i ordførertalen. Og jeg kunne særlig ikke læse det i den ellers udmærkede kronik, som Socialdemokratiets formand, fru Helle Thorning-Schmidt, havde i Politiken forleden dag, og som lige præcis satte skillelinjen ved, hvad det var, man skulle satse på, nemlig investeringer, men undtog det, man normalt kalder drift. Det er det, der ærgrer mig lidt, for jeg mener, at præcis i sådan en periode, hvor arbejdsløsheden stiger, skal vi jo sørge for at trække folk ind. Det er en

god måde at forbedre velfærden på, men det er også en god måde at sikre på, at der på det lange sigt er arbejdskraft til rådighed i samfundet, for der er ikke noget værre for arbejdskraften end ledighed. Det er simpelt hen det, der er med til at skubbe folk ud af arbejdsmarkedet.

Kl. 10:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:41

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne prioriterer stenhårdt udbygningen og forbedringerne af vores velfærd. Lad os bare tage et eksempel: Hvad foreslår Socialdemokraterne i den situation, vi har nu, hvor vi kan se, at ledigheden, arbejdsløsheden, næste år risikerer at runde mere end 100.000 arbejdsløse? Vi foreslår, at man fremrykker offentlige investeringer, udbygger vejene, foretager klimatiltag og tiltag i den kollektive trafik, og at vi lader kommunerne bruge de penge, de rent faktisk har i kassen, til at udbygge vores daginstitutioner, vores vuggestuer, vores ældreboliger og vores folkeskoler.

Jeg sagde i min tale, og det er da i hvert fald indhold, at 20 år efter at Berlinmuren blev væltet, og 7 år efter at hr. Anders Fogh Rasmussen blev statsminister, kan man stadig væk gå ud og trække et europakort ned i mange klasseværelser og finde DDR på kortet. Det er udtryk for en forkert prioritering fra regeringens side. Man vil simpelt hen ikke lade kommunerne foretage de her investeringer, og det peger Socialdemokraterne meget direkte på at man skal gøre, dels for at forbedre vores velfærd, dels for at undgå, at folk bliver kastet ud i ledighed.

Kl. 10:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal prøve at overholde taletiden for medlemmerne, ikke? Så er det fru Charlotte Dyremose, der har den næste korte bemærkning.

Kl. 10:42

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Jeg må godt nok sige, at jeg ryster noget på hovedet over den gang sludder, der kommer oppe fra talerstolen lige nu. Kan vi ikke blive enige om, at vi står i en situation lige nu, hvor der er ekstremt stor usikkerhed i en almindelig families hverdag?

Vi står i en situation, hvor den usikkerhed nok i virkeligheden er den største fare, for usikkerheden gør, at en helt almindelig nystiftet faglært familie ikke tør købe den bolig, hvor der er plads til børnene; vi står i en situation, hvor ren-

ten på billånet stiger og man ikke rigtig ved, om man tør gå ud og købe julegaver. Der er altså en usikkerhed i familiernes økonomi, der også smitter af, sådan at handelen går i stå og vi dermed risikerer at miste en masse arbejdspladser. Og nu vil Socialdemokraterne så skabe yderligere usikkerhed i familiernes økonomi ved at fjerne de ca. 4.000 kr., man havde kunnet se frem til at øge sin økonomi med næste år via skattelettelser. Man vil altså gøre det endnu sværere for familierne at turde tage skridtet til at købe en bolig eller købe de varer, som de nu plejer at købe, f.eks. her op til jul.

Kl. 10:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Når jeg kigger sådan her, er det, fordi taletiden er overskredet en lille smule. Så er det ordføreren.

Kl. 10:44

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår godt, at det kan gøre ondt på en konservativ ordfører, måske i særlig grad på fru Charlotte Dyremose, at Socialdemokraterne mener, at man ikke skal give skattelettelser. Der har jo været en stenhård hård kamp fra De Konservernes side for overhovedet at få lov til at få skattelettelser. Man havde en lang diskussion om, om der var tale om skatteomlægninger, eller om der er tale om skattelettelser. Nu skriver regeringen selv, at der er tale om en *skattenedsættelse*.

Socialdemokraterne tager ikke noget fra nogen. Folk får ikke den skattelettelse næste år, det står fuldstændig klart. Vi vil bruge pengene på at udbygge sundhedsvæsenet for. Og det, der er afgørende, er også at få sagt derude, at når krisen nu har ramt os, kan vi kun opfordre regeringen til at komme i gang, til at få lavet en ny bankpakke, således at krisen ikke sætter os i det, man kalder en egentlig kredittlemme, hvor bankerne sidder så hårdt på kassen, som de gør, og det påvirker udviklingen i dansk økonomi og medfører endnu større tilbageslag.

Kl. 10:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Fru Charlotte Dyremose for anden gang.

Kl. 10:45

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen hr. Morten Bødskov har fuldstændig ret i, at når der kommer yderligere skattelettelser næste år, får familierne mere til sig selv; det er det, der ligger i en skattelettelse.

Men sagen er jo den, at det er en forventet skattelettelse, og vi ser jo allerede nu, som hr. Kristian Thulesen Dahl også var inde på – 20 dage før Socialdemokraterne vil fjerne den forventede skattelettelse – at økonomien i den enkelte familie er usikker, at man er nervøs, at man ikke tør købe den bolig, der passer til familieførelsen, at man er tilbageholdende med at turde købe julegaver til familiemedlemmerne. Al den her usikkerhed, som er med til at sætte vores økonomi i stå, og som er med til at gøre den enkelte familie bekymret, eksisterer allerede, vel vidende at der kommer yderligere skattelettelser næste år. Det er så det, hr. Morten Bødskov og Socialdemokraterne vil fjerne fra familierne og dermed skabe en endnu større usikkerhed. Er det nu klogt i den situation, vi står i lige nu?

Kl. 10:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 10:46

Morten Bødskov (S):

Det er meget, meget klogt, ikke mindst fordi Socialdemokraterne tager hensyn til den samlede samfundsøkonomi. Modsat andre mener Socialdemokraterne ikke, at det er sundt for dansk økonomi, at man risikerer, at der er op mod 100.000 – måske 125.000 – arbejdsløse næste år. Det mener vi ikke, for bag hver eneste arbejdsløse ligger der en personlig tragedie og drømme, som er bristede, og børn og unge, som ikke har de muligheder, de ellers ville have haft.

Så vil jeg sige, at det at give skattelettelser lige nu vil være som en knytnæve i et blått øje: Folk vil spare op i stedet for at forbruge, når huspriserne høvler dernedad og bankerne har smækket kasserne i. Alle er enige om det. Jeg synes, at man, i stedet for bruge de præfabrikerede spørgsmål fra henholdsvis Venstres og De Konservernes pressetjenester, i går skulle have brugt tiden på at læse regeringens meget udmærkede og grundige publikation, hvori der står, at konsekvensen af det her vil være »... en kraftig stigning i husholdningernes samlede opsparinger«.

Det står her, og det er sådan set bare det Socialdemokraterne, siger vil være effekten af den politik, som regeringen vil gennemføre.

Kl. 10:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Tina Nedergaard.

Tina Nedergaard (V):

[Lydudfald] ... hernede i salen til at høre på hr. Morten Bødskovs tale, som faktisk flere steder var ganske munter; men det, jeg hæfter mig særlig ved, er, at den primært går på en kritik af den nuværende regerings førte politik, og det er jo sådan set, som det skal være, når man er i opposition. Men lad mig dog korrigere en enkelt ting.

Når det er sådan, at hr. Morten Bødskov kan påpege, at det stadig væk er kort med DDR, der hænger ude i skolerne, så må man sige, at den store forskel fra 1990'erne og til nu er, at nu kan de læse kortene, fordi den skolepolitik, vi har ført i Danmark under den her regering, jo bl.a. har medført, at børn i 4. klasse nu læser svarende til et år bedre, end de gjorde midt i 1990'erne, hvor det var SR, der var i regering. De skriver bedre, og de regner svarende til et år bedre, end man gjorde på det tidspunkt. Så det er jo i hvert fald noget opløftende, når nu de skal se på de gamle kort.

Ganske kort skal jeg bare lige høre: Det må jo være V og K, som hr. Morten Bødskov hentyder til, som synes, at det er synd med mellem 100.000 og 125.000 arbejdsløse, det lå ligesom antydningvis, og der skal jeg bare spørge, om det skyldes, at man under SR-regeringen aldrig kom under 126.000, så for Socialdemokraterne er det ligesom sundere, hvis man har mere end 125.000 arbejdsledige.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Morten Bødskov (S):

Jeg har stor respekt for fru Tina Nedergaards interesse for uddannelsesområdet, men hvis man virkelig mente den interesse dybtfølt, skulle man tage en snak med finansministeren om det faktum, at eksempelvis folkeskoleinvesteringerne er faldet under den her regering. Det er jo fint nok, at man kan hive gamle kort ned foran tavlen, og så kan man sige: Nu skal I høre, vi har stadig væk gamle kort her, og det er 20 år siden, at Berlinmuren faldt, den er aftegnet på kortet, men vi er desværre nødt til stadig væk at under-vise i det. Det giver jo ingen mening. Rammerne omkring folkeskolen, investeringerne i folkeskolen er faldet under den her regering, og så tror da pokker, at andelen af unge, der, når de er færdige med folkeskolen, skal have en kompetencegivende ungdomsuddannelse, falder. Det er det, der er katastrofen. Efter 7 års fremgang kan man

på afgørende områder som konsekvens af den her regerings politiske se større opsplitning af Danmark. Vi har ikke ret meget andet i det her land end det, vi propper ind i hovederne på folk. Det er fint, at folk bliver bedre uddannet, men hvis investeringerne falder og frafaldet fra uddannelserne stiger, har vi et meget, meget alvorligt problem på lang sigt for det her lille land.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Tina Nedergaard.

Tina Nedergaard (V):

Tak. Investeringerne i folkeskolen falder ikke. Enhedsomkostningerne er en lille smule for nedadgående, når vi får et større antal elever i skolen, og det er en økonomisk tilgang, vi har lært af en tidligere finansminister, nemlig hr. Mogens Lykketoft, som jo var inde på, at når der kommer flere elever, skal gennemsnitsudgiften falde en anelse. Men den samlede udgift til folkeskolen har været stigende.

Derudover svarede hr. Morten Bødskov ikke på det egentlige spørgsmål om, at når han sådan lidt frækt antyder, at der er nogle, der synes, det er rigtig sundt og rigtig godt, at man har mellem 100.000 og 125.000 ledige i Danmark, så er det ligesom antydnet, at det er VK, der måtte mene, at det er sundt. Så er det bare, at jeg spørger en gang mere, om det er, fordi hr. Morten Bødskovs parti aldrig var under 126.000 ledige, da man selv var i regering.

Det sidste spørgsmål er: Hvordan kan det egentlig være, at hr. Morten Bødskov bliver ved med at påstå, at man i 2009 vil stille borgerne som i 2008, hvis man fjerner skattelettelserne på 5,4 mia. kr., når de rent faktisk er finansieret af øgede energifgifter?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne ser med meget, meget stor bekymring på den udvikling, der er for dansk økonomi. Vi mener ikke, det er sundt for dansk økonomi, at vi kan få op mod 100.000 og måske 125.000 arbejdsløse. Hvad andre mener, må de selv om. Jeg kan bare konstatere, at forskellen mellem den socialdemokratiske tilgang til den meget alvorlige situation, som dansk økonomi står i nu, og Venstres og De Konservatives tilgang er uhyre stor.

Vi havde før en lang debat med Venstres ordfører om, hvad man har tænkt sig at gøre ved situationen, og svaret var, at det hele går fantastisk, at der ingen grund er til at gøre noget som helst, for det kører perfekt. Og konsekvensen af et sådant svar er jo, at man er klar til at acceptere, at vi får mellem 100.000 og 125.000 arbejdsløse alene inden for et år.

Det er det, Socialdemokraterne ikke vil acceptere, og det er derfor, at vi har fremsat et alternativ til regeringens finanslovsoplæg, hvor vi investerer i job, investerer i arbejdspladser frem for at sige, som vi har hørt at statsministeren og andre har gjort, at målet er flere hænder, og at eksempelvis midlet er en halvering af dagpengene. Det er helt ved siden af skiven, og det er fuldstændig ved siden af det, som ville være det rigtige for dansk økonomi lige i øjeblikket.

Kl. 10:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Mikkel Dencker.

Kl. 10:52

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Her for 13 måneder siden var der jo folketingsvalg, og det resulterede bl.a. i, at Dansk Folkeparti gik frem, og det blev jeg meget glad for. En anden ting ved det resultat, jeg blev glad for, var, at Socialdemokratiet ikke lykkedes med deres mission om at indtage regeringskontorerne ved den lejlighed.

Siden det valg er der gået 13 måneder, og vi står nu i en økonomisk krise med økonomisk recession, stigende arbejdsløshed og faldende efterspørgsel. I den situation viser Socialdemokratiet igen, at de ikke magter at håndtere en økonomisk krise. Jeg tænker især på, at historisk set havde Socialdemokratiet jo svært ved at håndtere krisen i 1970'erne og i 1980'erne, og nu viser de så igen, at de vil bruge den medicin, der består i at trække yderligere penge ud af økonomien og ud af efterspørgslen og dermed forstærke effekterne af en manglende efterspørgsel og derfor af en stigende arbejdsløshed. Socialdemokratiet vil nemlig annullere den skattenedsættelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt, og som skal træde i kraft om 21 dage.

Hvordan kan Socialdemokratiet dog mene, at det er ansvarligt?

Kl. 10:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Morten Bødskov (S):

Det er meget ansvarligt, for det samlede socialdemokratiske finanslovsudspil vil rent faktisk virke på det problem, vi står over for, nemlig en markant stigning i arbejdsløsheden. Det undrer mig såre, at Dansk Folkeparti nærmest som sådan en fyldepen bare underskriver alt, hvad den her regering kommer med.

Bekymrer man sig ikke om de mange ufaglærte, som nu bliver afskediget, og de faglærte, som kommer hjem til deres familier og siger, at de har mistet deres arbejde i dag? Bekymrer man sig ikke om dem?

Læs forsiden på dagens aviser, virksomhederne varsler massefyringer, står der. Bekymrer man sig ikke om det? Og lytter man ikke til, hvad fagøkonomer og andre siger om, hvad effekten i en sådan situation, hvor bankerne har smækket kassen i, og hvor huspriserne galopperer ned, vil være af at give skattelettelse? Det vil som sagt være som en knyttet næve til et blåt øje. Det er den forkerte prioritering, det er den forkerte brug af de penge, vi har.

Kl. 10:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Mikkel Dencker for den anden korte bemærkning.

Kl. 10:55

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan garantere, at Dansk Folkeparti bekymrer sig om den stigende arbejdsløshed. Det er netop også derfor, at vi synes, at det er så vigtigt, at den skattenedsættelse bliver gennemført. Den kan skabe noget øget efterspørgsel i økonomien og dermed modvirke, at arbejdsløsheden stiger. Det er simpelt hen den rigtige måde at gøre det på, altså at øge efterspørgslen.

Så har hr. Morten Bødskov også tidligere sagt, at han tror, at den skattenedsættelse, der kommer, blot vil føre til øget opsparing, og at pengene dermed forbliver passive. Jeg tror simpelt hen, at det forholder sig stik modsat. Altså, det er jo ren psykologi. Hvis der skabes yderligere usikkerhed omkring fremtiden og om folks privatøkonomi – i forvejen har vi stigende renter, folk har sværere ved at låne penge i banken – ved at en skattenedsættelse nu bliver annulleret, sådan som Socialdemokratiet vil gøre det, vil det da netop føre til øget opsparing, fordi folk netop vil sikre sig imod den usikkerhed, som Socialdemokratiet skaber.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Kl. 10:56

Morten Bødskov (S):

Jeg må sige, at i stedet for bare at skrive under på alle de aftaler, som regeringen kommer med, burde Dansk Folkeparti også prøve at læse nogle af de meget fine publikationer, som den her regering faktisk stadig laver. Hr. Mikkel Dencker er skatteordfører, så der må jo være en vis interesse for den økonomiske redegørelse også fra skatteordføreren side. I den kan man jo læse sort på hvidt, at det forløb, vi er i gang med med reallønsfremgang, bedre overenskomster og skattenedsættelser, indebærer en kraftig stigning i husholdningernes samlede opsparing som følge af den svækkede forbrugertillid og det kraftige fald i formuerne.

Hvad står der her? Der står, at det at give en skattelettelse i den nuværende situation er, som jeg siger, som en knyttet næve til et blåt øje. Hvorfor? Fordi huspriserne styrtdykker lige i øjeblikket, bankerne sidder på kassen – og da vil den skattelettelse, regeringen vælger at give, gå til øget opsparing. Det står direkte heri.

Der er den socialdemokratiske politik anderledes, og det har vi sagt fra starten. De skattelettelser, som regeringen giver, vil vi bruge på et kraftigt løft og en kraftig investering i vores sundhedsvæsen. Det synes jeg Dansk Folkeparti skulle tage at tilslutte sig, for så kunne man være med til at stoppe den opsplitning, som finder sted af vores sundhedsvæsen i et A- og et B-hold. Hvis man ville det, ville man se klart på al statsministerens snak om sammenhængskraft, om opgøret med den nye fattigdom og lige muligheder for alle, og hvis man kastede sig ind i sundhedsdebatten og så, hvad der skete i vores sundhedsvæsen i øjeblikket, tror jeg, at selv Dansk Folkeparti ville få dårlig samvittighed over at have støttet regeringens politik så stærkt, som man har gjort de sidste 7 år.

Kl. 10:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:58

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det er jo med undren, at man sådan flere og flere gange, undervejs som talerne og svarene kommer frem, hører de selvmodsigelser, der er i den socialdemokratiske ordførers svar og tale. Nu blev der så også fra ordføreren side henvist

meget til Økonomisk Redegørelse, og det er da også meget interessant. Hvis man så slår op på lige præcis side 20 nederst, kan man se, at der rent faktisk står, at indkomstfremgangen sammen med en lavere rente vil understøtte privatforbruget, sammen med en lang række ekstra forklaringer. Det er jo sådan set godt i den her situation. Derfor er det kun den ene halvdel af forklaringen, som ordføreren kommer med, når man prøver at henvise til de svar, man har afgivet tidligere.

Så er det rent faktisk ikke godt, at man fortsætter den linje, som VK-regeringen har lagt op til, og, om jeg så må sige, leverer det, man har lovet, nemlig de her skattelettelser til borgerne på 4.000 kr., som borgerne jo rent faktisk selv har finansieret tidligere? Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 10:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Morten Bødskov (S):

Det er da klart, at folk har fået bedre overenskomster, og selv med det socialdemokratiske forslag om at bruge skattelettelsen til en massiv investering i vores sundhedsvæsen vil der jo være en realøkonomisk fremgang for de danske familier bl.a. som følge af de bedre overenskomster, som mange med rette har kæmpet sig til i overenskomstforhandlingerne. Det vil der være.

Men jeg synes bare, at man for ligesom at forstå helheden i effekterne af regeringens økonomiske politik så også skal tage den anden sætning med. Det, der er sammenhængen, vil være det faktum, at opsparingerne vil stige i den nuværende situation, fordi huspriserne, formuen, som der står, hamrer nedad og bankerne sidder på kassen. Det vil være konsekvensen af lige nøjagtig det her forslag fra regeringens side, og der er Socialdemokraternes forslag et andet, nemlig at vi skal investere i arbejdspladser og job, således at vi undgår et voldsomt tilbageslag i væksten og beskæftigelsen i dansk økonomi.

Kl. 11:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Erling Bonnesen for anden gang.

Kl. 11:00

Erling Bonnesen (V):

Mange tak for den del af svaret, der jo også var en klar anerkendelse af det, som fremgår af den her særdeles udmærkede økonomiske redegørelse, som jo lige præcis bekræfter, at man vil spare op, og at man så også vil føle sig mere

– om jeg så må sige – styrket til at øge sit privatforbrug. Det er da også meget rart lige at have lidt på bogen, hvis nu fryseren eller køleskabet skulle stå af undervejs.

Så er jeg da også meget glad for, at vi har fået sat en streg under og helt har fået tydeliggjort de selvmodsigende tendenser, der er i svarene fra Socialdemokratiets side. For Socialdemokraterne har jo selv gentagne gange forsøgt at signalere, at man gerne som parti vil være med til en skattereform, der sænker skatten på arbejde og får det finansieret på anden måde. Det er jo præcis det, der er tale om, for de her skattelettelser, som nu bliver gennemført, har borgerne jo selv finansieret tidligere via prisreguleringen på energifagifterne og arbejdsmarkedsfondene, så det vil være rent tyveri ved højlys dag, hvis Socialdemokraterne går ud og trækker det tilbage. Det vil vi selvfølgelig ikke være med til, og derfor gennemfører vi de her skattelettelser, som kun udgør den ene halvdel af den pakke, vi nu heldigvis får gennemført.

Kl. 11:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:01

Morten Bødskov (S):

Man fornemmer jo helt tydeligt, at det virkelig er et angreb på den borgerlige sjæl, at Socialdemokraterne vil bruge den her skattelettelser til at investere i vores sundhedsvæsen. Det lyser ud af spørgeren ved den iver, der bliver harceleret over det socialdemokratiske forslag med.

Men bare tag det helt roligt. Borgerne kan være fuldstændig rolige. Den socialdemokratiske politik er fuldstændig klar. Vi står i en meget, meget vanskelig situation for dansk økonomi, og alle er enige om, at det at give store skattelettelser i den nuværende situation er som en knyttet næve til et blåt øje. Det er altså at gøre ondt værre. Hvorfor er det det? Det er det, fordi pengene vil havne på bankbogen, de vil havne i bankerne, de vil ikke gå til øget forbrug. Det er det, man skal huske på.

Samtidig skal man bide meget mærke i, at den her regering jo stædigt fastholder et anlægsloft for kommunerne. På trods af at vi havner i en situation med over 100.000 arbejdsløse, vil man ikke åbne op for, at kommunerne kan bruge de penge, de har i kasserne, således at vi kan få igangsat offentlige bygningsarbejder – for så vidt angår skoler, daginstitutioner veje, miljø og andet – som kunne holde en fast og sikker hånd under dansk økonomi, således at arbejdsløshe-

den ikke vil stige så kraftigt, som man åbenbart er klar til at acceptere fra borgerlig side.

Kl. 11:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der en kort bemærkning fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 11:03

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg har jo lyttet længe til hr. Morten Bødskovs opridsning af utryghed og usikkerhed, og han nævnte også, at man måske har en risiko for at miste sit arbejde. Nogle er i hvert fald meget utrygge med hensyn til, om de har et arbejde. Det undrer mig jo, hvordan det hænger sammen med, at man så netop ønsker at rulle skattelettelser tilbage.

Derfor spørger jeg: Er det sådan, at man i Socialdemokratiet mener, at ændringsforslaget om at fjerne 5 mia. kr. fra borgerne – det er jo penge, de selv har tjent – vil gavne erhvervslivet i Danmark?

Kl. 11:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:03

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at det, der vil gavne dansk erhvervsliv, er en regering, som vil investere i arbejdspladser. Læs forsiden på Berlingske Tidende i dag og se, at masser af virksomheder planlægger afskedigelser, masser af virksomheder planlægger ikke at genbesætte stillinger. Deres medarbejdere går i deleordninger nu, hvor de den ene uge er i arbejde, den anden uge er på dagpenge. Hvorfor gør de det? Det gør de, fordi stemningen er trykket. Finanskrisen har desværre sat sig og er blevet en langt alvorligere økonomisk krise, end nogen havde forventet, og i den situation skal man tænke sig godt om. Der skal man bruge de penge, man har, fornuftigst.

Der er vi meget glade for, at vi har kunnet se, at dansk erhvervsliv har jublet over det, vi har kaldt den socialdemokratiske vækstpakke. På forsiden af Børsen jublede dansk erhvervsliv over den socialdemokratiske vækstpakke. Hvorfor det? Jo, for dansk erhvervsliv læser jo også regeringens egne publikationer. Det er, som om man ikke skulle læse dem. Men her står jo, at effekten af at give skattelettelser vil være større opsparinger. Alle ved, at effekten af at ville investere i eksempelvis offentlige bygningsarbejder – når det handler om at sikre job – er langt større. Det tror jeg dansk erhvervsliv vil være enig med os i. Man kan gå over på den anden side af

gaden her og spørge i Dansk Erhverv. De er meget enige med Socialdemokraterne i dette synspunkt.

Kl. 11:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi skal holde os inden for 1 minut. Fru Anne-Mette Winther Christiansen for anden gang.

Kl. 11:05

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg skal så prøve at holde mig inden for 1 minut.

Det er jo sådan, at når vi får den her utryghed lanceret så tydeligt, så lytter vi jo i Venstre meget intenst til, hvad vi kan gøre for at rette en omsorg mod borgerne, så de forstår, at der altså er hånd om situationen. Det er det, finansordføreren for Venstre i dag har fremlagt.

Det er jo påfaldende, at der nu bliver talt om, at vi mangler arbejdskraft, og at vi skal understøtte erhvervslivet i at fungere godt, for det betyder, at folk har den tryghed, at de har deres job. Hvorfor kunne Socialdemokraterne så ikke indgå en aftale om reformen på dagpengeområdet? Hvorfor kunne Socialdemokraterne ikke gå ind og tage medansvar for at få løst problemet med den manglende arbejdskraft, hvilket var en stor sag, vi havde ønske om at få et bredt forlig om? Men hvordan er det lige, det hænger sammen, når omsorgen lige er udtrykt, og den så bagefter bliver rullet den anden vej?

Kl. 11:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:06

Morten Bødskov (S):

Altså, jeg er nødt til at sige, at det vel er et af de her senere års mest velbeskrevne politiske forløb, vi har været igennem her i efteråret, og jeg tror, det står fuldstændig klart, at det er regeringens entydige eget ansvar, at det ikke lykkedes at forhandle en reform af arbejdsmarkedssystemet igennem, som kunne sikre, at flere kom i arbejde. Det er regeringens eget ansvar, fuldstændig.

Socialdemokraternes holdning var klar, nemlig at i en tid, hvor ledigheden så ud til at blive fordoblet, nægtede Socialdemokraterne at gå med til at halvere dagpengene. Det var det, regeringen foreslog, og som hr. Carsten Hansen har testet statsministeren på i Folketingets spørgetid, og vi kan se, at regeringen stadig væk mener det. Og det er jo helt ved siden af skiven. I en tid, hvor vi risikerer at få mellem 100.000 og 125.000 arbejdsløse i det her land, vil man halvere dagpengeperioden fra 4 år til 2 år. Er man så tone-

døv, at man ikke forstår, at det at komme med et sådant forhandlingsudspil er et »no go« til nogen reform? Det er det, der er billedet, når spørgsmålet bliver stillet, som det er.

Det er fuldstændig regeringens eget ansvar, at man ikke kan få sin økonomiske politik til at hænge sammen. Man kunne eksempelvis lade være med at give de skattelettelser, som man nu så vildt og voldsomt hiver i, og som skal finde sted her efter den 1. januar.

Kl. 11:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Som det ser ud nu med tiden, får vi kun plads til én kort bemærkning mere, og det er fra fru Birgitte Josefsen.

Kl. 11:07

Birgitte Josefsen (V):

Nu har vi jo lyttet til hr. Morten Bødskov i næsten en time, og jeg må sige, at hr. Morten Bødskov er en meget, meget vedholdende person, for vi har hørt gang på gang, at borgerne ikke skal se frem til at få skattelettelser. Den bedste julegave, Socialdemokratiet kan give familierne rundtomkring i Danmark, er altså, at de ikke kan kalkulere med den skattelettelse, som de har set frem til i lang, lang tid.

Vi har også hørt, at Socialdemokratiet er optaget af, at vi skal holde gang i hjulene, og at vi skal gøre det ved at investere. Derfor undrer det mig, at Socialdemokratiet ikke holder fast i det, de lover. Jeg har hørt hr. Morten Bødskov sige flere gange, at det, man så vil i Socialdemokratiet, er at investere i sundhed. Men hvor er den strålekanon til 1 mia. kr., som fru Helle Thorning-Schmidt lovede befolkningen den 26. maj 2008? Jeg kan ikke finde den på Socialdemokratiets finanslovudspil. Hvor er Socialdemokratiet henne, når nu man vil investere 25 mia. kr. i nye bygninger på sundhedsområdet? Hvor er Socialdemokratiet henne, når man nu vil sætte gang i hjulene ude i kommunerne med de største anlægsbudgetter nogen sinde i den her regerings tid?

Kl. 11:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Husk, at taletiden er 1 minut.

Ordføreren.

Kl. 11:09

Morten Bødskov (S):

Jamen Socialdemokraterne er lige der, hvor der er muligheder for at skabe forbedringer af vores velfærd, og hvor der er muligheder for at sætte gang i investeringer, således at vi kan undgå, at vi får måske op mod 100.000-125.000 arbejdsløse.

næste år. Hvis spørgeren vil gøre sig den ulejlighed rent faktisk at læse det socialdemokratiske finanslovoplæg frem for at læse op af det præfabrikerede spørgsmål fra Venstres pressetjeneste, vil hun se, at der er tale om et massivt løft af vores sundhedsvæsen. Hun vil se, at der er tale om massive forbedringer for de medicinske patienter, for vores psykisk syge og i behandlingen af de livstruende sygdomme. Det synes jeg oprigtigt talt at Venstre skulle tage at lægge lidt mærke til.

Hvis man vil være med til at ændre politik på sundhedsområdet, være med til at sikre, at der ikke sker den opsplittning af vores sundhedsvæsen, som vi ser i de her år, i et A- og et B-hold, hvor privathospitalerne bare buldrer derudad, og hvor man skal være idiot, hvis man ikke er i stand til at tjene penge på privathospitaler, så er Socialdemokraterne klar. Men man må bare konstatere, at 7 år med den her regering har medført det direkte modsatte og en større opsplittning af vores sundhedsvæsen.

Kl. 11:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Birgitte Josefsen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:10

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kan konstatere, at Socialdemokratiet i hvert fald har vist, at de ikke holder, hvad de lover. For der er ingen strålekanon i finanslovudspillet fra Socialdemokratiet, som jeg har nærlæst. Så det kan vi i hvert fald konstatere her i dag.

Men jeg vil gerne have bekræftet fra hr. Morten Bødskovs side, at man nu fastholder, at familierne ikke skal have de skattelettelser, som de har set frem til; de skal ikke se frem til, hvis Socialdemokratiet får magt i morgen, at få investeret 25 mia. kr. i nye sygehusbygninger; de skal ikke se frem til, at kommunerne kan gå i gang med at renovere skoletoiletter, skoler osv. osv. For hr. Morten Bødskov vil jo ikke investere og på den måde minimere arbejdsløsheden. Er det ikke korrekt?

Kl. 11:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Morten Bødskov (S):

Altså, jeg tror simpelt hen kun, at spørgeren er kommet til at læse de valgkampspublikationer, som regeringspartiet Venstre har lavet. For det at stå og påstå, at de 0,5 mia. kr., kommunerne mister i anlægsinvesteringer fra i år til næste år,

er en forøgelse af de kommunale anlægsinvesteringer, kræver en virkelighedsopfattelse, der siger sparto. Det at påstå, at Kvalitetsfonden på de 50 mia. kr., som statsministeren sad i store buskure og lovede hele den danske befolkning, er et megaløft i investeringerne – som den tidligere finansminister hr. Thor Pedersen sagde i valgkampen – er virkelig også udtryk for, at man kun er kommet dertil fra spørgerens side, hvor man læser Venstres valgkampspublikationer.

Kommunerne oplever dramatiske besparelser på drift, dvs. ringere forhold for vores ældre, ringere forhold for vores børn, ringere forhold for vore skoleelever. Skimmelsvampen kravler stadig ned ad væggene rundt omkring i kommunerne, og de der møgbeskidte toiletter, som man nu har bildt befolkningen ind at man har sat 100 mio. kr. af til: Hvem får selv lov til at betale for renoveringen af dem? Det gør kommunerne. Ergo er der færre penge til at investere i velfærd, og det er konklusionen på den her finanslov.

Kl. 11:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Formelt set debatterer vi jo finansloven for 2009 og de aftaler, der er indgået, men det siger jo sig selv – og det har debatten indtil nu også båret præg af – at vi står i en tid netop nu, hvor den finansielle krise selvfølgelig har en stor påvirkning, og det gør også i meget høj grad, at den her debat allerede er blevet en debat, der er blevet bredt ud til ikke alene at handle om de aftaler, der er indgået i forbindelse med finansloven, men også om den generelle situation.

Det er vigtigt for mig som finansordfører for Dansk Folkeparti at slå fast, at det, der betyder noget i den her situation, er, at der er tryghed for den ganske almindelige danske familie; at der er tryghed i en tid, hvor man kan mærke, at det stormer og raser derude; hvor man som familie er meget usikker på, hvordan det slår igennem på ens egen økonomi. Man har måske på et møde med sin bankrådgiver fået at vide, at renten er steget, at på de lån, man har i banken, skal man nu til at betale flere renter. Man hører godt nok noget om, at nationalbankerne sætter renterne ned, men man kan ikke rigtig se, at det slår igennem på ens egen konto, og man får at vide

af bankrådgiveren, at man skal betale yderligere renter. Man har måske nogle refinansieringslån, altså de her flekslån, hvor man med de optioner, der er netop nu, bliver usikker på, hvad renteniveauet ender på, og hvad det er for en rente, man får det kommende år.

Se, i sådan en situation, hvor man som ganske almindelig dansk familie grundlæggende er utryk over, hvad det er, der foregår, og om det hele kan lande på fornuftig vis, er det selvfølgelig vigtigt, at vi fører en økonomisk politik, der giver stabilitet, og som giver ro, i det omfang det overhovedet kan lade sig gøre. Det blev vedtaget tilbage i august 2007, at der fra januar 2009, altså næste år – om 20 dage – bliver givet 5,4 mia. kr. i skattelettelser. Det er med til at sikre sammen med den almindelige lønfremgang, der har været, at en ganske almindelig, gennemsnitlig familie i Danmark får 11.000 kr. mere til rådighed i 2009, altså næsten 1.000 kr. mere om måneden til rådighed fra den 1. januar end det, den har i dag.

Så er spørgsmålet: Hvis man nu vælger at sige, her 20 dage før det skal træde i kraft, at det annullerer man lige; en stor del af de penge, som jo kommer fra den skattelettelser, der er vedtaget, trækker man lige væk, dem siger man at de alligevel ikke får, hvad vil konsekvensen så være? Familierne står i en meget usikker og utryk situation og skal finde ud af, om de skal gå ud og købe julegaver til at putte under juletræet her den 24. december, og samtidig med at man står med den overvejelse, får man så at vide, at nogle partier herinde vil trække nogle af de penge væk, som man ellers på sin forskudsopgørelse for næste år – måske på lønsedlen, hvis man er forudbetalt – får at vide at man vil få fra den 1. januar. Så man river den forskudsopgørelse, man har fået, over, og så kommer der en anden, hvor man har færre penge til rådighed – man skal betale mere i skat.

Hvad gør man så som ganske almindelig familie? Man gør nok det, der er ganske sundt i situationen, og siger: Nu bliver vi mere utrykke, nu bliver vi mere urolige for, hvad det er for en økonomi, vi har til rådighed, så vi køber nok lidt færre julegaver; vi investerer nok lidt mindre i os selv, i familien, vi bruger lidt færre penge. Og hvis alle gør det på samme tid, hvad har det så som konsekvens? Så forværrer det krisen. Så gør det, at arbejdsløsheden vil stige, at butikkerne bliver nødt til at fyre flere folk, at de fyringsrunder, vi allerede har set, bliver forstærket; der kommer flere fyringer.

Se, der er det, vi tillader os at sige – og også bruge den her debat til at sige det – at det nok er uklogt. Det vil nok være ganske uansvarligt. Det viser nok i virkeligheden, at det, der er sket de sidste 2 måneder, ikke rigtig har sat sig hos bl.a. Socialdemokratiet, men jo heller ikke hos Socialistisk Folkeparti og andre, der vil stemme for det forslag, som vi har til afstemning i aften eller sidst på eftermiddagen, eller hvornår det nu bliver, om at tage de her penge væk fra familierne. Man har ikke helt forstået krisens omfang. Man har ikke helt forstået anbefalingerne.

For 2 måneder siden var det her jo også situationen, og der ville regeringen have en tvungen opsparing her fra den 1. januar. Fordi der skulle komme de her skattelettelser, skulle man suge noget af forbruget op, for det var nok for farligt, at de her penge kom ud til familierne og skabte gang i forbruget. Vi sagde allerede på det tidspunkt, at vi ikke troede på det, vi troede, at der ville komme en afmatning, og at der var behov for, at de penge, folk fik mellem hænderne, fik de lov til at have til eget forbrug.

I dag kan vi jo se, at vi fik ret. Den økonomiske politik, der lå i finanslovsforslaget, og som i virkeligheden fik ris af vismændene og vel også af Nationalbanken og andre, får i dag ros. Den er alle enig om, OECD, vismændene, Nationalbanken; de er enige om, at det er den rigtige medicin til dansk økonomi netop nu, at vi giver familierne lidt flere penge mellem hænderne, samtidig med at vi øger det offentlige forbrug. Det er bare, som om nogle i løbet af de 2 måneder, hvor virkeligheden altså er nået dertil, ikke helt har fulgt med, for de har stadig væk den samme politik som for nogle måneder siden, den samme løsning, men det er jo nogle andre problemer, vi står med nu, nogle kraftigere problemer.

Kl. 11:18

Derfor kan vi jo konkludere, at det ville have været ganske, ganske urovækkende, hvis de, der står for en så uansvarlig økonomisk politik, havde siddet på magten, så de kunne have forhindret den almindelige danske familie i at opleve en indkomstfremgang her fra den 1. januar. Det var lidt om den overordnede situation, som vi selvfølgelig følger dag for dag, fordi det er en meget, meget ustabil situation, vi er i.

Vi følger den også på den måde, at vi i finanslovaftalen, for så at komme mere direkte til selve aftalen, på første side har skrevet, at der meget vel kan blive behov for at tage nye initiativer i løbet af kort tid. En ting er, at vi har lavet en finanslov, der samlet rummer initiativer, som bli-

ver rost for at være god medicin til dansk økonomi i en ustabil tid; noget andet er, at der meget vel i løbet af kort tid kan blive behov for at gøre mere. Der synes jeg, at det er flot, at vi i fællesskab – finanslovsparterierne – allerede på side 1 forholder os til det og skriver, at vi har et krudtlager liggende, som vi holder tørt med henblik på at kunne fyre det af, hvis vi kan se, at behovet er alarmerende og vi bliver nødt til at fyre det af. Vi har den 10. december nu, og finansloven træder i kraft den 1. januar, så vi kan meget hurtigt komme til at diskutere, om vi skal gøre brug af det her krudtlager.

I den debat, vi har haft indtil nu, er det, som om det fuldstændig er forbigået venstrefløjens opmærksomhed. Jeg mener, det er dog kun side 1, man skal frem til for at finde teksten om det krudtlager, så det er ikke engang noget, man sådan skal bladre voldsomt i bogen med finanslovaftalen for at finde ud af, nemlig at regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at der kan blive behov for at tage nye initiativer.

Det kan jo meget vel være, som Dansk Folkeparti har argumenteret for, at vi kan fremrykke investeringer i offentlige institutioner. Vi har gjort det krystalklart, at i det omfang der bliver plads i økonomien til, at vi hurtigere kan få renoveret nogle af de nedslidte offentlige institutioner, ønsker vi det. Og derfor kan det jo meget vel blive et af de initiativer, der skal tages, hvis vi kan se, at økonomien ikke vender og vi ikke får en bedring, men tværtimod en forværring – som vi jo desværre har kunnet se skylle ind over landet uge for uge. Det var noget om den overordnede økonomiske situation.

Hvis vi vender os til nogle af de aftaler, der er indgået med finanslovaftalen, ligger der, på trods af at vi har skullet håndtere det hele inden for en meget mere ustabil ramme end tidligere, rigtig mange gode initiativer til gavn for ganske almindelige mennesker i det her land. Det første, jeg lige vil nævne, er sundhedsområdet. Vi havde jo den situation i foråret, at vi havde strejker på sygehusområdet. Vi havde 300.000 behandlinger, som på forskellig vis blev aflyst eller udsat – altså 300.000 konkrete behandlinger, der skulle være foregået i vores sundhedsvæsen, men som ikke kunne finde sted på grund af strejkerne.

Det har været vigtigt for os i de forhandlinger om finansloven for 2009, der så har været, at vi fik forholdt os til det og sikret, at sundhedsvæsenet kommer tilbage i omdrejninger og får indhentet det efterslæb, sikret, at patienterne igen

kan få den behandlingsgaranti, der gør, at man har sikkerhed for, at man bliver behandlet meget hurtigt i det offentlige sundhedsvæsen, og sikret, at vi har behandlingsgarantien til at presse det offentlige sundhedsvæsen til hele tiden at levere en god service og en god behandlingstid til den syge medborger.

Der er lagt en køreplan i finanslovaftalen, der måned for måned skal sikre, at vi den 1. juli næste år er tilbage, hvor vi var, før vi tabte de her 300.000 behandlinger i forbindelse med strejken. Det er en meget ambitiøs plan, men det har været vigtigt for Dansk Folkeparti, at den er ambitiøs, og at vi følger det tæt måned for måned for at sikre, at det offentlige sundhedsvæsen kommer tilbage i omdrejninger. Det er klart, at det koster flere penge, sådan vil det være, og om det koster flere penge end det, der allerede er afsat, ved vi jo også, når vi følger med i, om regionerne, som jo har det umiddelbare ansvar for sygehusområdet, når i mål i forhold til det, der nu her vedtages.

Det andet område, jeg vil nævne – der er masser af områder, der kunne nævnes, men alle har jo de samlede finanslovaftaler, og det kunne jo være, at man ved hjælp af spørgsmål kunne komme rundt om andet end det, jeg kan nå her – er, at vi bruger 200 mio. kr. mere næste år til at investere i bl.a. de offentligt ansatte arbejdspladser. Jeg tænker specielt på de offentligt ansatte, der er i social- og sundhedssektoren.

Hvis vi tager medarbejderne i ældreplejen, som slider og slæber for at sikre, at vores ældre medborgere har en ordentlig dagligdag, så peges der meget ofte på, at man kunne gøre tingene smartere og mere effektivt, så den ansatte fik en bedre arbejdsdag, hvilket jo selvfølgelig igen ville smitte af, så den enkelte ældre ville føle sig bedre betjent af de ansatte, der kommer rundt. Derfor er det meget glædeligt, at der i den her finanslovaftale faktisk afsættes 200 mio. kr. til bl.a. nye tiltag, der skal sikre, at de ansatte i den offentlige sektor, for så vidt angår ældreområdet, får bedre arbejdsvilkår. Det skal bl.a. sikres, at arbejdsopgaverne bliver lettere og hurtigere at løse, og at man kan få frigjort ressourcer til gavn for den enkelte ældre, der har behov for hjælp.

Et tredje konkret område, jeg vil nævne, er, at der med aftalen sættes ekstra midler af til udsatte og svage grupper. Det var det, jeg mente, da jeg sagde til hr. Morten Bødskov, at jeg ikke kunne forstå, at man i virkeligheden havde den største kritik, som jeg hørte ordførertalen, inden for

områder, hvor man selv havde lavet aftaler. For det her er netop et af de områder, hvor Socialdemokratiet sammen med Dansk Folkeparti er med i aftalen med bl.a. regeringen. Det handler om, at vi skal afsætte flere midler til psykiatri, til sundhed for socialt udsatte, til en udvidet behandlingsret i voksenpsykiatrien. Det handler om, at der skal gøres en ekstra indsats for de udsatte grupper, bl.a. inden for lejergrunderne, der sættes ud af deres bolig. Og det handler om, at de mennesker, der hjælper vores handicappede, skal have forbedret deres løn- og ansættelsesvilkår.

Vi har så i øvrigt ved siden af det lavet en aftale med regeringen, der skal sikre, at de handicappede, der har behov for hjælp til biler, skal have en smidigere sagsbehandling og lettere adgang til at få hjælp til indkøb af bil, så de også kan komme rundt i samfundet ligesom alle mulige andre og besøge venner og familie, selv om det kræver, at de har bil til rådighed, altså bare for at nævne nogle ting.

Kl. 11:24

I aftalen, som vi har lavet i fællesskab, står der faktisk, at der afsættes betydelige midler til at forbedre vilkårene for udsatte og svage grupper samt overførselsindkomstmottagerne. Det handler om 846 mio. kr. næste år – 4,3 mia. kr. i alt for perioden 2009-2012. Det er en slat penge, som også er vigtigt at få understreget her, fordi der bliver givet et billede af, at der med den her finanslov ikke røres en finger for udsatte grupper. Selvfølgelig gør der det, og det endda altså i en aftale, som vi jo har kunnet konstatere, at ganske mange partier bakker op om.

Jeg vil også nævne politiets område, for hvis vi lige tænker tilbage til forhandlingerne om finansloven, handlede en meget stor del af diskussionen jo om, hvordan vi kunne få politiet til at fungere bedre. Vi stod med det udgangspunkt, at vi havde en politireform, der var kørt fuldstændig af sporet. Vi kritiserede allerede i sommer sådan virkelig for alvor, at implementeringen af den her politireform var gået galt, at indsatsen over for almindelige borgere, der ringede til politiet, var for dårlig – hvis man overhovedet kom igennem på telefonlinjen, kunne man ikke få politiet til at rykke ud. Det duer simpelt hen ikke.

Derfor tog vi jo fat om det i forbindelse med finansloven og har fået lavet en aftale, der skal bringe politiet tilbage på sporet. Det har vi et ekstremt stort behov for, for den utryghed, det skaber, at politiet ikke fungerer, er alarmerende.

Det faktum, at vi i de københavnske gader har skyderi i nattelivet – det var tidligere en foreteelse, som man ikke troede mulig, det var helt alarmerende, hvis det skete en enkelt gang imellem, og nu er det ved at være daglig kost – kræver selvfølgelig mere politimandskab, det kræver selvfølgelig et mere synligt politi, det kræver, at politiet er til stede, og det kræver, at politiet kommer, når der kaldes. De ting har vi taget hånd om med finanslovaftalen, så vi afsætter betydelig flere penge for at sikre, at det personel, der er uddannede politifolk, kommer ud på gaden og patruljerer til gavn for borgerne i stedet for at sidde inde på kontorerne og lave skrivebordsarbejde.

Jeg skal blankt tilstå, at nogle af de ting, vi vedtager her, troede vi, vi vedtog med politireformen, men en elendig implementering af politireformen har desværre gjort det nødvendigt, at vi i forbindelse med finansloven for 2009 nu tager nye initiativer for at sikre, at vi får de forbedringer af politiets vilkår og dermed den service over for befolkningen, som vi jo ville have, da vi lavede politireformen for et par år siden.

Som jeg tidligere nævnte, er der et hav af andre punkter, der kunne være helt relevant at trække frem i forbindelse med fortællingen om finansloven for 2009, og jeg håber, der bliver lejlighed til det i den videre diskussion, for det her var, hvad jeg nåede at tage med i mit ordførerindlæg.

Kl. 11:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Jeg har ti på listen, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg læser dem lige op: Det er hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Frank Aaen, hr. Carsten Hansen, hr. Jens Christian Vernersen, fru Bente Dahl, fru Pia Olsen Dyhr, hr. Rasmus Prehn og hr. Jesper Petersen. Det ser ikke ud, som om jeg har overset nogen.

Det skulle vi godt kunne nå på 1 time, hvis alle opfører sig pænt og overholder taletiden. Så tager vi den første, hr. Morten Bødskov, for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Det undrer mig, at Dansk Folkepartis ordførertale nærmest er en kalkering af Venstres ordførertale. Man mener, at alt går perfekt, at der ikke er grund til at gøre noget nu. Så er det, jeg vil spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om det er ensbetydende med en accept fra Dansk Folkeparti af, at det her samfund risikerer

at få over 100.000 arbejdsløse næste år. Accepterer man det? Jeg fik ikke svar fra Venstres ordfører. Det tager jeg sådan set som et udtryk for, at man mener, at det er sundt for dansk økonomi. Mener Dansk Folkeparti, at det er acceptabelt, at vi får over 100.000 arbejdsløse næste år?

Kl. 11:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Nej. Det var svaret.

I forhold til resten: Hr. Morten Bødskov siger, at jeg skulle have holdt en tale, der indikerede, at alt går perfekt. Jeg tror, det var citatet: Alt går perfekt.

Nu har hr. Morten Bødskov jo en anden runde. Jeg vil meget gerne have, at hr. Morten Bødskov giver håndslag på, at vi, når min tale kommer i referatet af Folketingets forhandlinger – vi får det jo på tryk – går op på kontoret og i fællesskab læser talen igennem, for hr. Morten Bødskov har jo slet ikke hørt, hvad jeg har sagt. Den første halvdel af min tale gik på, at der var ustabilitet, at der var uro, at familierne var bekymrede, at selv om Nationalbanken satte renten ned, så steg den nede i banken. Halvdelen af min tale gik ud på at udtrykke bekymring over, hvad der foregår netop nu, hvorefter hr. Morten Bødskov citerer mig for at sige, at alt går perfekt. Så jeg håber, hr. Morten Bødskov vil give håndslag på, at vi i fællesskab lige læser helt præcis igennem, hvad det var, jeg sagde, og så vil jeg gerne høre, om hr. Morten Bødskov virkelig vil stå fast på, at det er det billede, jeg efterlader mig med min tale.

Kl. 11:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Bødskov for anden gang.

Kl. 11:30

Morten Bødskov (S):

Man må jo forstå Dansk Folkeparti sådan, at man mener, at regeringens politik er perfekt; det går perfekt, der er ingen grund til at gøre noget. Hvis man ikke mente det, skulle man da være klar til at gøre noget, når man hører de alarmklokker, der vælter ind over os, om dansk økonomi. Deutsche Bank, et stort anset institut, påpeger, at dansk økonomi kan risikere at have i en negativ vækst på 2,3 pct. Flere tusind arbejdsløse vil der komme ud af det, og alligevel siger Dansk Folkeparti, fuldstændig som finansministeren siger, at vi har krudtet til at ligge i kæld-

ren, og hvis der bliver problemer, tager vi det op og bruger det.

Man vil ikke anerkende, at det er et problem for helt almindelige familier, at så mange risikerer at blive arbejdsløse. Det tager jeg som et udtryk for, at alt går, som det skal. Vi accepterer, at 100.000, måske 125.000, mennesker i det her land bliver arbejdsløse næste år. Sådan må man tolke Dansk Folkeparti, og det synes jeg er dagens nyhed. Fra at forsvare de her mennesker er man nu klar til at ville kaste dem ud i ledighed.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:31

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er åbenbart ligegyldigt, hvad jeg siger, for hr. Morten Bødskov kører i sit eget spor totalt uafhængigt af, hvad jeg har sagt i både mit ordførerindlæg og mit svar lige for et øjeblik siden. Jeg fik et meget klart spørgsmål, jeg svarede nej. Det kunne ikke gøres mere enkelt, men så enkelt et svar kunne hr. Morten Bødskov ikke rumme. Det er dog fantastisk. Hr. Morten Bødskov som finansordfører for det parti, der vil have regeringsmagten, kunne ikke rumme så enkelt et svar på tre bogstaver. Det var for voldsom en belastning. Altså, helt ærligt, hr. Morten Bødskov ved jo godt selv, at det er elementært.

Vi har en uenighed om, hvorvidt man, 20 dage før en skattelettelse træder i kraft for den almindelige familie, skal trække den tilbage. Hr. Morten Bødskov siger til familierne, der nu får at vide, at de om 20 dage får en forbedret privatøkonomi til at betale de lidt stigende renter nede i banken med, at det vil han aflyse. Det siger jeg er uansvarligt. Der har vi en helt konkret forskellig måde at tackle problemerne på. Jeg siger, at det er uansvarlig økonomisk politik med 20 dages varsel at sige til befolkningen, at de skattelettelser, de troede de fik om 20 dage, trækker vi tilbage. Det er uansvarligt i en situation, hvor der er ustabilitet, utryghed, og hvor man sidder hjemme ved køkkenbordet og prøver at regne på, om de stigende renter bliver så stor en belastning, at man ikke rigtig kan klare sig igennem 2009.

Kl. 11:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi skal lige huske, at taletiden er 1 minut. Det er hr. Ole Sohn, der har den næste korte bemærkning.

Ole Sohn (SF):

Nu kan det være svært sådan at komme med citater fra taler, før man ser dem på skrift. Men jeg tror, at vi er nogenlunde enige om, at hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at hvis den negative udvikling viser sig, må man være klar til at gøre noget.

Men Økonomisk Redegørelse, som vi fik forleden, har jo klart defineret, at den danske økonomi er på vej ned, og at arbejdsløsheden er på vej op. Er det så ikke at udvise rettidig omhu, at man igangsætter nogle investeringer i en totalt nedslidt offentlig bygningsmasse? Hvorfor skal man vente, til der er 100.000 arbejdsløse, hvorfor ikke udvise rettidig omhu og planlægge igangsættelsen af den renovering, som vi er nødt til at foretage, medmindre man vil acceptere, at bygningshåndværkerne skal gå arbejdsløse i en længere periode, før man reagerer?

Kl. 11:32

gang for, til at få væksten sat i gang for igen i Danmark, altså lave en kickstart af dansk økonomi. Og der synes jeg da, at man med tilfredshed burde notere sig, at vi endda har forholdt os til det på side 1 i det finanslovsforslag, der er til behandling her.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

Kl. 11:35

Ole Sohn (SF):

Finanslovaftalerne er lavet. Regeringen har præsenteret Økonomisk Redegørelse. Den bygger på regeringens finanslovudspil, den bygger på regeringens ufinansierede 2015-plan. Med det scenarium, med de initiativer, Dansk Folkeparti har bidraget til, kan man se, at dansk økonomi går nedad, og at arbejdsløsheden stiger. Det sker på baggrund af de kendte finanslovaftaler, ergo har de ikke hjulpet. Vi ved, at arbejdsløsheden stiger, man kan bare åbne for radioen og høre, at der hver eneste time bliver afskediget folk.

Så er spørgsmålet: Hvornår skal man udvise rettidig omhu? Skal man det, når der er 100.000 arbejdsløse, skal man så sige: Hov, nu må vi hellere gøre noget? Eller er det nu, hvor bygningshåndværkerne går ledige – det gør de jo nu, de er begyndt at melde sig i de faglige organisationers a-kasser – vi skal planlægge og sætte gang i nogle energirigtige renoveringer af den offentlige bygningsmasse? Det vil da være at udvise rettidig omhu. Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til det?

Kl. 11:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:33

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det står krystalklart, at krisen er over os. Det står krystalklart, at der er ustabilitet. Det står krystalklart, at problemerne er meget, meget store. De skal så håndteres.

Så har vi håndteret dem på den måde, at vi har lavet en finanslovaftale, om hvilken der for 2 måneder siden blev sagt af alle de der økonomer, der render rundt og fortæller os, hvad der er klogt, at den var uansvarlig. Samtidig får vi nu at vide, at den finanslovaftale, vi har lavet, er rigtig forsvarlig, er rigtig god. De tog fejl i forhold til, hvad virkeligheden har bibragt os, i forhold til, hvad der var nødvendig kost. Derfor sad hr. Ole Sohn og jeg jo til møde i fællesskab med bl.a. de økonomiske vismænd her for en uge eller to siden i Finansudvalget og fik at vide, at den medicin, der lå i finanslovsforslaget for 2009, var rigtig.

Jeg kunne ikke andet end at sige – jeg må gerne citere mig selv for sådan noget – at for 2 måneder siden mente vismændene, at det var forkert, men i dag mener de, at det er rigtigt. Så der er sket noget.

Så siger vi samtidig, at i det omfang problemerne fortsætter med at tordne deropad – og vi kan se, at vi ikke får brudt den negative udvikling, selv om vi alle sammen håber, at vi får det, håber, at der kommer en vending i det her – er vi klar med flere penge til at få aktiviteterne sat i

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi både vil udvise rettidig omhu, og vi gør det også. De initiativer, der ligger i finansloven for 2009, træder i kraft den 1. januar 2009. Det er om 20 dage. Det vil sige, at ganske almindelige familier – hvilket bl.a. er et faktum, som vi har debatteret meget her i det sidste par timer – om 20 dage får flere penge mellem hænderne til at forbruge for. Det har de ikke fået endnu. Altså, selv om vi har haft et eller andet forløb herinde, hvor vi har diskuteret finanslov, så har den almindelige familie jo ikke set virkningerne af den her finanslovaftale endnu, for vi skal jo først stemme om den. Folketinget skal jo vedtage den, hvad vi forhåbentlig gør i morgen tidlig, og så kan skattelettelserne komme til at virke.

For hvis nu det var sådan, at det ændringsforslag, hr. Ole Sohn støtter, om at fjerne de skattelettelser fra den 1. januar og fortælle folk, at de ikke får de her penge mellem hænderne, blev vedtaget, ville det jo være en helt anden situation. Og det viser lidt om, at man jo ikke kan lade det virke, før det er vedtaget her. Tænk nu, hvis der var et flertal, der stemte for hr. Ole Sohns ønske om at fjerne de penge fra familierne den 1. januar?

Der er vi jo så uenige, for vi mener, at det er rettidig omhu, at familiernes økonomi sikres, og den sikres bl.a. ved de skattelettelser, de får den 1. januar.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 11:37

Morten Helveg Petersen (RV):

Ja tak. Ordføreren gør meget ud af at tale om tryghed, men jeg ved nu ikke, hvor meget tryghed der er i et rentespænd til eurozonen på 1,75 pct. Ordføreren argumenterer med vigtigheden af skattelettelser i forhold til tryghed, og hvis det virkelig er argumentationen nu fra Dansk Folkeparti, så er der jo en hel motorvej ind i de kommende forhandlinger, der skal være om en skattereform. Det at give skattelettelser og forholde sig til skatten må man jo så forstå på en måde, som om Dansk Folkeparti virkelig nu er villige til at lave en stor, ambitiøs skattereform til foråret. Det vil jo sådan set være fint nok, hvis det er tilfældet.

Men mit spørgsmål går egentlig på den lidt længere bane, den økonomiske 2015-plan. Erkender Dansk Folkeparti, at der er et holdbarhedsproblem i den samlede økonomiske politik? Så kan vi diskutere, om det er 0,8 pct. af BNP eller 1,3 pct. af BNP i 2015 – det er jo en diskussion, vi kan have – men erkender Dansk Folkeparti grundlæggende set, at hvis ikke vi gør noget, mangler vi i omegnen af 14-15 mia. kr. i 2015? Er det en problemstilling, som Dansk Folkeparti forholder sig til, og i givet fald hvordan?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig til det om skat sige, at når vi taler meget om tryghed, så er det årsagen til, at vi har været meget store tilhængere af og er meget store tilhængere af skattestoppet, fordi skattestoppet

lige præcis sikrer familierne mod vilkårlige ændringer af skattebetalingerne. Og det bliver jo endnu mere nødvendigt, kan man sige, at der er ro omkring familiernes økonomi, når vi står i en tid, hvor det er meget ustabil. Finansmarkederne fungerer helt irrationelt. Kan man så oven i det lette familiernes rådighedsbeløb ved at give en reel skattelettelse, så de får lidt mere til rådighed, tror vi faktisk, at det er rigtigt sundt kost i den tid, vi står i netop nu.

Om 2015-planen vil jeg sige, at jeg synes, at det er alt for tidligt at svare på hr. Morten Helveg Petersen spørgsmål, for vi har et bestemt ønske om, at 2015-planen kan være det omdrejningspunkt, vi kan holde os inden for og styre i retning af, fordi det er meget, meget sundt, at vi har sådan nogle, hvad hedder det, mellemsigtede prognoser, som vi kan styre efter. Men vi bliver også nødt til at erkende, at når det er meget ustabil, når det hele ruskes op og det skylder ind fra USA med dårlige nyheder osv., så påvirker det dansk økonomi. Derfor synes jeg da, at der er meget klogskab i hele tiden at vurdere, hvordan det så påvirker vores prognoser i forhold til fremtiden. Men jeg synes, det er for tidligt at afskrive 2015-planen. Jeg synes, det er godt, at vi har et arbejdsredskab, vi forholder os til, og vi vil meget gerne se, hvordan vi kan nå i mål i forhold til 2015-planen ved hele tiden at tilpasse den nødvendige politik i årene frem til 2015.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Morten Helveg Petersen for anden gang.

Kl. 11:39

Morten Helveg Petersen (RV):

Det synes jeg er interessant at høre, for det må jo så indebære, at ordføreren medgiver, at det altså er i omegnen af 60.000 mennesker, vi skal have ud på arbejdsmarkedet. Altså, det er jo en kolossal udfordring, hvis vi skal indfri, hvis vi skal realisere 2015-planen. Vi kan sagtens have en diskussion om den – og det er jo ikke, fordi den er opfundet eller har groet i i Det Radikale Venstres forhave. Men værdien i at have en, skal vi sige, langsigtet plan for økonomien er kolossalt stor.

Men bare så jeg eller vi alle forstår det ret: Vil det sige, at Dansk Folkeparti er enige i, at hvis ikke vi gør noget, så har vi et hul i kassen på i omegnen af 15 mia. kr. i 2015, og at der altså så påhviler os en fælles politisk udfordring i at reformere skatten og arbejdsmarkedet, og hvad vi ellers kan bruge af instrumenter for at imødegå det her holdbarhedsproblem, som vi har i økonomien?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:40

klemme i forhold til finanskrisen, men helt ærligt: Hvorfor skal spekulanter og aktionærer forsynes med penge fra skatteyderne?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det, jeg siger, og som hr. Morten Helveg Petersen er inde på, er, punkt 1: Det er sundt at have en plan, som går nogle år frem, og som man kan styre nogenlunde efter. Det er vi enige om.

Punkt 2: Det er en ekstremt ustabil tid, vi lever i, men vi synes, det er for tidligt at begynde at skrotte 2015-planen. Vi synes, det er godt at holde fast i den og se, om vi kan nå i mål med den.

Punkt 3: Ja, det kræver nye initiativer at nå i mål med den. Det har vi sådan set aldrig lagt skjul på. Vi har bare en anden metode til at nå målene med end den, regeringen forsøgte sig med her i efteråret, hvor regeringen meget gerne ville have sådan nogle meget store klumper sat på plads, og så var det ordnet. Vi har hele tiden været tilhængere af, at vi hele tiden justerer eksempelvis arbejdsmarkedspolitikken, så vi har en arbejdsmarkedspolitik, der er tilpasset situationen. Og der syntes vi ikke, at det var rigtigt her i efteråret, for nu lige at tage den, at halvere dagpengeperioden i en tid, hvor vi kunne se, at ledigheden ville stige. Det ville skabe forøget utryghed, i forhold til at mange frygter at blive ledige. Derfor syntes vi ikke, det var fornuftigt at begynde at rode med dagpengeperioden. Det gjorde vi klart over for regeringen, og det var der jo et flertal der gjorde, og derfor faldt det forslag.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Kl. 11:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis vi isoleret tager 2009, er det sådan, at med den aftale, som vi stemmer for, altså finanslovaftalen, får kommunerne flere penge i 2009, end de ville have fået, før vi forhandlede finanslov. Så ud over det, de selv forhandlede hjem i sommer, hvor kommunerne jo kom ind til regeringen og forhandlede økonomi, som hr. Frank Aaen selvfølgelig ved, har vi lavet en finanslovaftale, der lægger noget oveni, så kommunerne har mere at gøre godt med. Vi har så samtidig sagt, at i det omfang der er mulighed for at få fremrykket offentlige investeringer, f.eks. i bygninger, daginstitutioner, skoler osv., så har vi et krudtlager liggende klar til at lave en kickstart af dansk økonomi, hvis det bliver nødvendigt. Så vi har forholdt os lige præcis til de der punkter.

Når det drejer sig om banksektoren, er det, vi har gjort dér, at sikre, at indskyderne, altså folk, der har penge stående i banken, er sikret deres indskud. Og vi tror, det har været helt nødvendigt, at vi har sagt til familier, der har penge i banken, at de ikke skal frygte, at deres penge er i fare, hvis banken får problemer. Og det skyldes jo simpelt hen igen hensynet til den enkelte danske families økonomi, og at man kan have tryghed og ro og stabilitet omkring den; det har været vigtigt for os.

Kl. 11:41

Kl. 11:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Frank Aaen.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen for anden gang.

Kl. 11:44

Frank Aaen (EL):

Ude i kommunerne har de over hele landet manglet penge og har måttet afvise fornuftige forbedringer af velfærden. Senere på dagen her vil Dansk Folkeparti stemme imod en lang række ændringsforslag til finansloven, der ville have forbedret velfærden, fordi man siger, at der ikke er råd; der er ikke råd, er argumentet hele vejen igennem. Men da bankerne kom og bad om hjælp, var Dansk Folkeparti med til at lade milliarderne flyde i hobetal ud af statskassen og ud af skatteydernes lommer.

Jeg er helt med på, at almindelige mennesker selvfølgelig skal hjælpes, hvis de kommer i

Frank Aaen (EL):

Jamen som jeg sagde: Almindelige mennesker vil vi gerne være med til at hjælpe – de var i øvrigt langt hen ad vejen sikret i forvejen på grund af Indskydgarantifonden – men 3.000 milliarder skatteyderkroner er sat på spil; 20 mia. kr. er afleveret til Roskilde Bank, 100 mia. kr. har bankerne bestilt så sent som i går, og jeg forstod, at det er Dansk Folkeparti i princippet enig i. Jeg mener, det er jo spekulanter, der har op til 1,8 mia. kr. – har vi fået oplyst – til gode, f.eks. i Roskilde Bank.

Vi skal hjælpe almindelige mennesker, men når der ikke er råd til den velfærd, vi mener der

skal være, hvorfor skal skatteyderne så betale til spekulanterne og aktionærene?

Kl. 11:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, den bankpakke II, der tales om, har vi ikke taget stilling til på anden vis, end at vi har sagt, at meget tyder på, at der bliver behov for at tage nye initiativer for at sikre, at vi kommer ordentligt igennem den ustabilitet, vi ser, men vi har ikke forpligtet os til en bestemt måde at gøre det på, en bestemt model, for vi synes, at der er nogle meget principielle spørgsmål, som det er vigtigt at man har god tid til at diskutere, inden man springer ud i at lave en ny bankpakke.

Det andet, jeg vil sige, er, at hr. Frank Aaen jo har en eller anden idé om, at hvis nogle sætter mange penge i banken, så er de ondsindede spekulanter. Det kan man selvfølgelig have som udgangspunkt, men jeg er altså ikke sikker på, at det altid forholder sig sådan; jeg tror også, der kan være folk, der har en del penge, de godt vil skyde ind i banken, og de vil jo ikke være omfattet af den indskydergarantiordning, vi havde tidligere, på 300.000 kr., og har egentlig ikke nogen ond vilje eller ond hensigt med det. Men hvad ville konsekvensen have været, hvis ikke vi havde gjort noget? Ja, konsekvensen ville så have været, at de ville have flyttet deres penge væk, og det ville have givet uro om den danske banksektor. Det ville have betydet stigende renter – endnu mere stigende renter end det, vi har set – for den ganske almindelige familie. Det ville vi ikke være med til, og derfor syntes vi, det var rigtigt og klogt at tage det initiativ, vi tog tidligere på efteråret, i forhold til bankerne.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 11:46

Carsten Hansen (S):

Nu til noget helt andet, som man jo siger på tv. Jeg vil godt tale om det loft, som er lagt ind for pensionistmad til ældre, der bor på plejehjem. Jeg står her med en Ritzameddelelse om, at en forsker, som hedder Poul Erik Mouritzen, siger, at på grund af det betalingsloft, som der lægges ind for kommunerne, vil det have en normdrivende effekt, så man risikerer, at de, som betaler for meget i dag, sådan set får dårligere mad, og de, som i dag betaler mindre, skal til at give no-

get mere. Det er jo, fordi kommunerne fattes penge.

Samtidig vil jeg godt høre, om hr. Kristian Thulesen Dahl er stolt af, at man nu ikke har fået dem, der bor ude i byen i deres eget hjem, med her. De kan komme til at give helt op til næsten 6.000 kr. på grund af det her loft på 3.000 kr. og måske nærmest 3.000 kr. for at få bragt maden ud. Havde det ikke været en idé, om man havde taget det, vi var enige om, inden man gik ind til finanslovforhandlingerne, nemlig at der skulle et generelt loft over, og at kommunerne skulle kompenseres?

Kl. 11:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var egentlig et pudsigt spørgsmål. I den første del af spørgsmålet henviser hr. Carsten Hansen til en ekspert, der mener, at det er ganske forfærdeligt, at der kommer et loft over betalingen for ældremad. Og i den sidste halvdel spørger han så, hvorfor vi ikke har udstrakt loftet til flere grupper end dem, vi har udstrakt det til. Begge dele skal man i hvert fald ikke tage for pålydende og kæmpe for.

Vi har noteret os, at det skridt, vi tog, med at lægge loft over de ældres madbetaling, for så vidt angår de ældre, som bor på plejehjem eller i plejeboliger, var et initiativ, som vi jo syntes har været nødvendigt, og som er blevet rost, også af Ældre Sagen. Det er vi selvfølgelig meget glade for.

Det er jo ikke det samme, som at vi synes, at vi kom helt i mål. Derfor er det jo sådan med det her loft over ældremad for os – nøjagtig som det i øvrigt har været med ældrechecken, som jo til januar forhøjes til 10.300 kr. fra de nuværende 7.600 kr. – at man skridt for skridt forbedrer ordningen. Derfor synes vi, det vil være helt rigtigt, at vi har en anden fase af diskussionen om loft over ældres madbetaling, der så omfatter, om der er flere grupper af ældre, der bør omfattes af loftet.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
En kort bemærkning til fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 11:48

Carsten Hansen (S):

Nu kan jeg jo ikke være garant for alt, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl kan forstå og ikke forstå. Det ene spørgsmål gik jo i virkeligheden på, at når man ikke kompenserer kommunerne

og samtidig lægger et loft over betaling for ældre på plejehjem og plejeboliger, forringer man jo maden, og for dem, som i dag har en lavere pris, bliver det normsættende, så det bliver en højere pris, for kommunerne fattes penge på grund af et anlægsloft og et serviceloft, som hr. Thulesen Dahl sammen med finansministeren har lagt.

Det andet spørgsmål var: Når nu der var et flertal i Folketinget med Socialdemokraterne og SF osv., hvorfor har man så ikke holdt fast i, at det var *alle* pensionister; det her loft skulle gælde for, med fuld kompensation til kommunerne? Jeg håber og beder til, at spørgsmålet er forstået. Det kunne jeg lige spørge hr. Kristian Thulesen Dahl om her til sidst: Er spørgsmålet fuldt forstået?

Kl. 11:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, og hvad vil hr. Carsten Hansen så gøre? (*Munterhed*).

Når hr. Carsten Hansen siger, at vi laver en aftale om loft for de ældres madpriser, så siger hr. Carsten Hansen, at det er et problem, når vi så ikke kompenserer kommunerne for det tab, de får. Men det gør vi da. Det gør vi på nøjagtig samme vis, som man under socialdemokratisk ledede regeringer kompenserede kommunerne, altså at kommunerne under et selvfølgelig får det, kommunerne under et mister, som følge af at Folketinget nu kommer med et krav om loft for, hvor meget de ældre må betale for mad.

Derfor er grundlaget for spørgsmålet jo mærkværdigt. Altså, jeg ved ikke, om hr. Carsten Hansen havde en eller anden filosofi om, at man skulle lave om på det system, der er mellem stat og kommuner med hensyn til, hvordan man afregner sådan nogle ting. Men der er et helt indarbejdet system, som Kommunernes Landsforening synes er den måde – har jeg forstået – man skal gøre det på, og så gør vi det. Det er jo besynderligt, hvis vi så skal have kritik for det.

Ældre Sagen har jo også syntes, at det var fornuftigt, at vi lavede det her. De ville gerne, at vi skulle gå videre, og det synes vi også vil. Derfor ser vi frem til nøjagtig ligesom med ældrechecken, at det her bliver noget, der bliver udbredt, så vi simpelt hen gør det, at vi forbedrer vilkårene for stadig flere ældre medborgere.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Jens Peter Vernersen, som jeg vist kom til at kalde noget andet før, men som hedder hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 11:50

Jens Peter Vernersen (S):

Der er vel ikke nogen som helst tvivl om, at det, danskerne i øjeblikket er aller mest bekymrede over, er beskæftigelsen, der falder; det er arbejdspladser, vi taber; og det er ledigheden, der stiger. Det er den bekymring, der er. Vi ser jo allerede nu, hvordan det går en række virksomheder.

Mener Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl, at svaret på den bekymring er skattelettelser? Hvis man mener, at det er midlet, er det så et middel, man fortsat vil anvende, eller vil man anvende det middel, som Socialdemokraterne har foreslået, nemlig aktive investeringer, der sætter gang i forretningen Danmark? Mener man virkelig, at man løser alle de problemer, vi har foran os, hvis det er, at man sænker skatterne tilstrækkeligt? Hvor langt skulle vi så i givet fald ned, for at alle problemerne blev løst?

Kl. 11:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det mener vi ikke. Vi mener, det er en kombination; vi mener, det er meget klogt, at vi i den situation, vi er i nu, hvor den ganske almindelige familie er utryk med hensyn til sin egen økonomi, sikrer, at man har lidt mere til rådighed fra den 1. januar – altså om 20 dage – end man har i dag; at man fra januar har lidt mere til rådighed, end man har i december. Det tror vi er det ene svar.

Det andet svar er, at vi har gjort det klart i finanslovaftalen, at i det omfang vi så kan se, at vi ikke får vendt økonomien, og at det fortsat går dårligt, så vil tage nye initiativer. De nye initiativer kan meget vel være, at vi kan fremrykke investeringer i bl.a. nedslidte offentlige bygninger – det ville vi i Dansk Folkeparti parti synes ville være rigtig godt. Altså, det er på en meget trist baggrund, for det er meget, meget negativt, at mennesker skal frygte ledighed, men det skaber jo så grobund for muligheden for at få fremrykket nogle offentlige investeringer, og at flere ledige så kan komme i beskæftigelse.

De grupper af mennesker, der står foran ledighed nu, befinder sig til dels inden for byggebranchen, men så sandelig også inden for mange andre brancher, som jo har brug for, at ganske almindelige mennesker tør bruge nogle penge i det her land, for at de ikke skal blive kastet ud i arbejdsløshed. Der er den skattelettelse, der kommer fra den 1. januar, altså også vigtig.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det anden korte bemærkning fra hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 11:52

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen tror hr. Thulesen Dahl virkelig, at det, der kommer her, er svaret på den utryghed, mennesker oplever, når de står foran at miste deres arbejde? Det er i træindustrien, i byggeindustrien, på slagterierne – det er jo over et meget, meget bredt spektrum, at det her sker, fordi store dele af vores eksport går i stå. Det er jo det, vi ser i øjeblikket. Hvis man ser i Økonomisk Redegørelse, kan man jo godt se, hvad det er, der skal til for at ændre det her, og det er jo netop ikke at sætte disse skattelettelser i gang.

Jeg vil spørge: Hvor langt vil man gå med den politik? Vil man fortsætte, eller hvad er det, man vil?

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg ved ikke – virker de her mikrofoner? Der er et eller andet galt. Jamen det er ikke for at være sjov – det er simpelt hen, som om det, jeg står og siger heroppefra, har i hvert fald den socialdemokratiske folketingsgruppe meget besvær med at høre, for jeg tror ikke, at det er af mangel på mulighed for at forstå det. Jeg tvivler ikke på socialdemokraternes evne til at forstå, så der må være et eller andet, der galt med hensyn til at kunne høre det.

Jeg har jo svaret på det spørgsmål, hr. Jens Peter Vernersen stiller. Altså, vi synes, at de skattelettelser, som folk nu er blevet stillet i udsigt, og som de ved kommer den 1. januar, så de i januar og efterfølgende har lidt mere til rådighed, end de har i december og har haft før det, er fornuftige i en tid, hvor vi har brug for, at folk tør bruge nogle penge. Vi har ikke brug for, at det hele går i sort; vi har ikke brug for, at alle folk på samme tid spænder livremmen ind og siger: Vi tør ikke købe julegaver til familien til at lægge under

træet den 24. december. Det er klog politik, og den bliver også rost fra mange steder som den rigtige politik og den rigtige medicin nu.

Så siger jeg, at vi har et krudtlager liggende, som vi gerne vil brænde af, hvis det bliver nødvendigt. Vi håber, at der kommer en vending, men hvis ikke den kommer, er vi klar til at tage nye initiativer. Der siger jeg så, at det, som burde have fået hr. Jens Peter Vernersen til at komme op af stolen i glæde, kan komme på tale, nemlig at få fremrykket offentlige investeringer, som gør, at vi får sat gang i nogle ting, at vi på en meget trist baggrund, hvor der er nogle, der bliver ledige, så får plads til at gøre nogle af de ting, vi gerne vil gøre, bl.a. i den offentlige sektor. Det burde have fået hr. Jens Peter Vernersen til at glæde sig i stedet for det modsatte.

Kl. 11:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Bente Dahl.

Kl. 11:55

Bente Dahl (RV):

Dansk Folkepartis ordfører nævnte ordet tryghed en hel del gange i ordførertalen, også utryghed, men jeg vil gerne lige koncentrere mig om tryghed, og hvordan vi får den tryghed. Hvis jeg skal forstå Dansk Folkepartis bud på det, så betyder ingen ændringer tryghed. Mener Dansk Folkeparti, at det ikke at gøre noget giver tryghed, giver stabilitet?

Jeg kan også konkretisere det. Er det at kunne få hjemmehjælp i årene fremover, når man er ældre og afhængig af den hjælp, tryghed? Det er allerede nu svært at finde medarbejdere i ældreplejen. I det første halvår af 2008 måtte kommunerne opgive at ansætte mere end 1.500 social- og sundhedsassistenter. Om bare 10 år vil der mangle 6.600 flere, og det svarer til, at 13.000 ældre må undvære hjemmehjælp.

Vil Dansk Folkeparti bidrage til arbejdsmarkedsreformer, der kan sikre, at de ældre også kan få hjemmehjælp om 10 år?

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I mange sammenhænge skal der selvfølgelig tages initiativer for at sikre, at vi har et godt vel-færdssamfund, også i årene fremover. Vores tilgang har bare altid været, at når vi laver om på ting, som er kendte for folk, så gør vi det i en takt, så folk kan være med, så mennesker i dag-

ligdagen ikke bliver revet ud af den situation, de er i, men så forandringerne kommer i et tempo, hvor alle i Danmark kan føle sig trygge og være med i processen.

Det har været vigtigt for os. Det er også derfor, vi har rost regeringen, når den har haft den tilgang til tingene, og så har vi kritiseret regeringen, når den har haft en tanke om, at man sådan lige fra den ene dag til næste skulle lave meget store reformer. Det er ikke det, der skaber stabilitet for den enkelte familie.

Med hensyn til det med at skabe større arbejdsudbud, altså mere arbejdskraft, bl.a. inden for ældreplejeområdet og sundhedsområdet, har vi været meget aktive, både med hensyn til den jobplan, vi lavede i foråret, hvor mange af initiativerne slet ikke virker endnu, men hvor vi pukker på regeringen for, at de skal komme til at virke, og også her i efteråret, hvor vi har lavet en handlingsplan for at få nedbragt det meget store sygefravær. Sygefraværet er jo meget stort, bl.a. hos de ansatte i ældreplejen, så det er jo også en del af det at løse problemet at sørge for, at man kan arbejde i ældreplejen uden at blive syg og blive sygemeldt i længere perioder. Det siger sig selv, at de så står og mangler den medarbejder ude i ældreplejen.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg tjekker lige efter, om lampen på talerstolen virker. Det kan jeg se at den gør.

Den anden og sidste korte bemærkning fra fru Bente Dahl.

Kl. 11:57

Bente Dahl (RV):

Jeg kvitterer selvfølgelig for svaret, men ordføreren nævnte et andet vigtigt område i sin ordførertale: sundhedsområdet. Hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, at Dansk Folkeparti har en ambitiøs plan på sundhedsområdet, og så vil jeg høre, om der i den ambitiøse plan er taget højde for uligheden i sundhedsvæsenet. Er adgang til lige behandling med i planen?

Baggrunden er, at der i øjeblikket mangler næsten hver femte speciallæge, men for den million danskere, der har tegnet en privat sundhedsforsikring, er det ikke noget problem. Halvdelen af dem, der tjener over 600.000 kr. om året, har tegnet sundhedsforsikring, men det gælder ikke for to ud af tre med en årsindkomst, som er lavere end 300.000 kr. Kort og godt: Konsekvensen af mangelen på arbejdskraft er, at de offentli-

ge og private sygehuse konkurrerer om lægerne. Vil Dansk Folkeparti på den baggrund forhindre, at uligheden på sundhedsområdet tager til?

Kl. 11:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det vil vi forhindre, og det vil vi gøre, ved at vi har et offentligt sundhedsvæsen, der fungerer. Vi tror på, at den bedste vej til at sikre os imod en stigende ulighed er, at man ved, at der er et offentligt sundhedsvæsen, der fungerer, så det er der, man med tryghed kan gå hen og blive behandlet.

Men kampen mod ulighed består så også i, at det ikke bare er dem, der er rige, der har mulighed for, hvis det offentlige ikke kan behandle dem, så at komme på et privathospital.

Derfor er den her behandlingsgaranti, som jo går ud på, at man, hvis det offentlige ikke kan behandle en, så får pengene med over til et privathospital, jo i virkeligheden med til at skabe lige forhold. Hvis man afskaffer den, som nogle har talt om, så bekæmper man en ulighed, man ser ét sted, med en anden form for ulighed, nemlig den, at det er de, der tjener meget og som har stor formue, som altid vil bruge privathospitalerne, mens alle øvrige er henvist til de offentlige sygehuse, også i de situationer, hvor det offentlige sygehusvæsen ikke kan klare opgaven inden for en rimelig tid.

Kl. 11:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg har tre mere på talerlisten, og det er fru Pia Olsen Dyhr, hr. Rasmus Prehn og hr. Jesper Petersen, men jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12:00).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Mødet er genoptaget både i salen og på tilhørerpladserne. Inden vi går i gang med fortsættelsen af dagens debat, har jeg nogle meddelelser, som jeg lige skal gå igennem.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug m.v.). (Lovforslag nr. L 86) og

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Straffen for tilsidesættelse af oplysningspligten og frakendelse af førerretten på køre- og hviletidsområdet m.v.). (Lovforslag nr. L 87).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring og lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m.fl. (Dækning af skader forvoldt ved terror m.v.). (Lovforslag nr. L 88).

Skatteministeren (Kristian Jensen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og henholdsvis Guernsey og Jersey. (Lovforslag nr. L 90).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af Stabiliserings- og Associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side. (Beslutningsforslag nr. B 65).

Medlemmer af Folketinget Morten Messerschmidt (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om EF-Domstolens arbejde. (Beslutningsforslag nr. B 63).

Medlemmer af Folketinget Morten Messerschmidt (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen ikke at godkende EU-regnskaber med høje grader af uregelmæssigheder og svig. (Beslutningsforslag nr. B 64).

Medlemmer af Folketinget Lise von Seelen (S), Astrid Krag (SF), Marianne Jelved (RV) og Line Barfod (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til velfærdsministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen i fremtiden vil skabe gode rammer for ældre mennesker, så de i hverdagen har mulighed for at leve aktive og sunde ældreliv, hvor isolation og ensomhed forebygges, og hvor færdigheder og selvhjulpethed fastholdes længst muligt?« (Forespørgsel nr. F 20).

Kl. 13:02

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi er i gang med dagens debat. Der var tre spørgsmål tilbage, før vi gik til frokost. En har i mellemtiden trukket sig, så der er to tilbage til korte bemærkninger. Den første er hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 13:02

Rasmus Prehn (S):

Inden frokost oplevede vi en ordfører fra Dansk Folkeparti, som var usædvanlig kæk. Man kan nærmest sige, at det var en ordfører, der var usædvanlig frisk i tankkødet. Der var plads til vittigheder om, hvorvidt mikrofonerne virkede, hvorvidt den socialdemokratiske folketingsgruppe var tunghør, om vores ordfører nu forstod det, der blev sagt.

Men er sagen ikke den, at for finanspolitik og ledighed gælder det, at timing simpelt hen er det allerallervigtigste? Dansk Folkepartis ordfører er jo også formand for Folketingets Finansvalg, og burde formanden for Folketingets Finansudvalg ikke vide bedre end nogen, at timing simpelt hen er alt? Når vi i dag på forsiden af Berlingske Tidende kan læse, at virksomheder